

LAUDONAS

Vēstis

LAUDONAS PAGASTA
PĀRVALDES AVĪZE

Nr. 9 (317) 2022. gada OKTOBRIS

Redaktores sleja

*Nakts melnu apmetni klāj,
rotātu zvaigžņu dzirkstīm,
Vējš miglas mēteli vērpj
pūkainiem mēness pirkstiem.
Dus pelēks akmens,
kritušām lapām sedzies,
Debesīs gājputni kliedz,
mežs kļavlapu sātā dedzis.
Ābele, augļiem pilna,
rudeni pretim smaida.
Dobē zied mārtiņroze,
sudraba salnu gaida.*

/M. Fridrihsone/

Esiet sveicināti, lasītāji!

Ļoti priecājos, ka pagasta laikraksts lasīšanai atkal ir ieradies jūsu mājās.

Vai iespējams, šim rindām cauri skrienat kādā no pagasta bibliotēkām vai veikaliem, vai vispār avīze esat izvēlējušies aplūkot elektroniski laudona.lv mājaslapā. Jebkurā gadījumā – man prieks, ka tas notiek, ka mums IR avīze, ka mēs varam justies vienoti un piederīgi – kopā lasīšanā. Paldies par šo iespēju laikmetā, kad mums tik daudz kas tiek liegts.

Priecājos, ka mūsu pagastā dzīvo atraktīvi cilvēki, ka ir aktīvas iestādes, ka notiek pasākumi, kopā sanāksšanas. Tikai apdomājiet, katru mēnesi regulāri varam izdot avīzi – kas informē, kas iepriecina, kas aicina uz pārdomām, kas pauž labo. Es ļoti ceru, ka esat patīkami pārsteigti par septembra numura jauno izskatu!

Līdz ar dažādām pārmaiņām, arī Laudonas avīze ir nonākusi gan citas maketētājas, gan citas korektoras rokās, dodot avīzei jaunu glanci.

Rudens ainava loga rūtī. R. Karlsona foto

Esam atvadījušies no ierastā. Un, ko ne?! Ir jāļauj vaļa, nedrīkstam pārlietu ilgi ieslīgt vienveidībā. Paldies par labiem vārdiem un izjustām atsauksmēm! Lasītāji, tas viss ir jums!

Katra rubrika sevī ietver aizraujošu rakstu! Paldies katram raksta autoram – manai redkoloģijai! Viens pats nav darītājs, tikai komandā ir spēks! Te arī pateicības vārdi, informatīvi jaunumi, pārdomāti pasākumu apskati, skaistas foto galerijas!

Runājot ārpus avīzes rāmjiem – ceru, ka esiet laicīgi sākuši domāt par savu drošību rudenīgajā un tumšajā laikā. Gājēji – neaizmirstiet par atstarotājiem vai atstarojošajām vestēm. Vienvakar braucot caur Laudonu, bija ļoti patīkami redzēt pašus mazākos riteņbraucēju, tumšajā stūrī, kur šķērsojas ceļš uz skolu ar Mētrienas ceļu, ar maziņām vestītēm, kas dod tik lielu atstarojošu efektu.

Paldies, jums, vecāki, ka rūpējaties par savām atvasēm. Protams, varam lepoties, ka esam nodrošināti ar laternu gaismām, taču tāpat paliek šie tumšie nostūri – un, ja nav atstarotāja, tad noteikti ir mobilais telefons ar zibspuldzi. Izmanto to lietderīgi!

Un braucēji – lai veiksmīga mašīnas *apavu* nomaiņa, drīz sāks slidēt, gādāriet par drošību – gan savu, gan apkārtējo!

Veiksmīgu avīzes pārlapošanu! Meklējiet lasāmbriļus, ja tādas ir nepieciešamas, sagatavojiet līdzās tējas tasi un gatavojieties lasīšanas maratonam! Gūstiet motivāciju un iedvesmu arī jūs, labprāt sagaidīšu interesantas idejas un rakstus, kurus publicēt jau nākamajos numuros!

Tiekamies novembrī!

Katrina Melānija

Vēstis no pagasta pārvaldes Sveiciens rudenī!

Šķiet, ka pāreja no vasaras uz rudeni bija pārāk strauja. Tādu istu atvasaru nemaz nepiedzīvojām, kā tas bijis ierasts, vai arī darāmā un satraukuma bijis tik daudz, ka laika ritējums rādījās ātrāks.

Šovasar tik tiešām paveicām daudz. Gan piesaistītā finansējuma ziņā, gan izdarīto darbu apjomā. Brīžiem šķīta, ka mūsu pagasts ir kāda liela industriāla zona, kur visapkārt ir celtnieki un būvnieki, tehnika, kas ved, rok, ber, ceļ, līdzina, zāģē un veido. Pagastā dzīvība šovasar bija neierasti liela, lai gan arī līdz šim ikdienā, darba aktīvākajā laikā, sajūta bija tāda, it kā mēs dzīvotu pilsētā. Vakaros gan Ļaudonā ir daudz mierīgāk un rāmāk: cilvēki rušīnās savās saimniecībās vai atpūšoties pastaigājās ārā.

Darbi, darbi, darbi...

Kopumā prieks par asfaltu, kas mūs savieno ar novada centru Madonu, par četrām pagasta ielām, kas ieguvušas jaunu segumu. Par jauniem darbiniekiem dažādās mūsu pagasta iestādēs – bērnudārzā, bibliotēkā, sporta flangā. Esam iesākuši ugunsdzēsības vajadzībām rakt diķi ar peldvietu pie skolas. No izraktās zemes turpat blakus skolai veidosim tādu kā uzbērumu – kalnu, kur ziemā varēs šļūkt ar plēvēm, braukt ar ragavām vai slidēt ar slēpēm tie, kam līdz mežam iet bail vai vienkārši slinkums. Pašas skolas siltināšanas un energoefektivitātes projektu plānots pabeigt novembra mēnesī. Ja viss ritēs pēc plāna, tad līdz 18. novembrim darbi būs paveikti. Tomēr vēl neskriesim ratiem pa priekšu, jo būvniecības pieredze līdz šim ir pierādījusi, ka šajā jomā plānot un paredzēt var tikai aptuveni. Darbu gaitā korekcijas ieviešanas pašas, un bieži vien termiņi pamatototi iemeslu dēļ pagarinās. Diemžēl neparedzētu iemeslu dēļ skolai diezgan ilgi nācās gaidīt uz apkures sezonas sākumu. Paldies skolas kolektīvam, skolēniem un vecākiem par sapratni, un atvainojos visu iesaistīto vārdā par sagādātajām neērtībām. Skolā bija vēsāks, nekā ierasts, un bijām spiesti siltāk ģērbties, aizvadot mācību procesu. Iemesls bija projektā neparedzētā siltummezgla izbūve, kuru nācās plānot

par jaunu, tāpēc siltuma nodrošināšana ievilkās. No savas puses pretenzijas pret projektētājiem izvirzījām un uz šo kļūdu norādījām, lai nākotnē neko tāds netiktu pieļauts. Paldies būvniekam, kurš strādā ar izpratni un meklē iespējami labākos risinājumus atbilstoši situācijai. Kas zina, kā vēl varētu būt bijis, ja šos pienākumus nepildītu mūsu pašu skolas audzēkņi un absolventi – tieši viņš vada kompāniju, kas veic remontus mūsu skolā. Uzreiz jūtama atbildība un nopietna attieksme pret veicamo darbu. Paldies Andrim un viņa kompānijai SIA “Trast būve”.

Līdztekus, kā jau redzat, apjomīgi darbi notiek pie skolas esošā diķa izbūves teritorijā. Šeit darbu pabeigšana plānota līdz nākamā gada vasarai. Diemžēl nācās izbojāt skaisto un romantisko grāvīti, kas tek cauri mūsu bērzu birtaliņai, un vajadzēja ziedot arī vairākus bērzus un citus kokus. Tīcam, ka tad, kad darbi būs beigušies, atjaunosim skaisto ainavu un teritorija būs sakopta un funkcionāli izmantojama. Paldies par sapratni un pacietību visiem, kas izjut sagādātās neērtības.

Jāatzīst, ka šo darbu laikā gadījās arī maza ķibe – padziļinot pēc plāna grāvjus, uzdūrāmies sensenai mazuta caurulei, kas bijusi savienota ar cisternām, kuras reiz atradās blakus katlu mājai laikā, kad siltumu nodrošināja, kurinot ar mazutu. Savulaik gan mucas demontētas, bedres aizbērtas, bet vecās caurules atstātas. Paldies Dievam, šajās caurulēs palikušā mazuta nebija daudz, un reaģējām pietiekami ātri, lai neradītu apdraudējumu videi. Uzreiz arī izsaucām attiecīgos dienestus, lai veic vērtējumu, kā arī paņem materiālu laboratoriskiem izmeklējumiem, lai varam turpināt darbus, nesatraucoties par piesārņojumu. Analīzes izrādījās labas, un varam strādāt tālāk. Tāpat kreisā krasta māsai saimniecības un iestādes pusi dienas palika bez ūdens piegādes. Šoreiz būvnieks, padziļinot grāvi, nejauši pārrāva ūdens padeves cauruli. Šādi gadījās elementāru iemeslu dēļ – savulaik pašvaldības veiktajos darbos kartē bija neprecīzi iezīmēta šīs caurules atrašanās vieta. Noskaidrojot vēsturiskos faktus, darbi tikuši darīti sasteigti un arī uz papīra saņemti, kā pagādās. Šogad būvnieks,

vadoties pēc saņemtās informācijas, darbojās ar vislabāko sirdsapziņu un uzdūrās neparedzētajam. Pateicamies SIA “Madonas ūdens” operatīvajai darbībai, jo līdz vakaram ūdens padeve tika atjaunota. Paldies visiem, kuri pavadīja šo dienu ar sapratni un sadzīvoja ar neērtībām. Arī mūsu pagasta kreisā krasta iestādēm negāja viegli, jo ūdens tomēr pilda vienu no svarīgākajām funkcijām pilnvērtīgas dzīves aizvadišanai un darbu veikšanai. Paldies Gatim un Ļaudonas ipašumu uzturēšanas nodaļas kolēģiem par operatīvāti, visiem palīdzot tikt galā.

Šo abu problēmu sakarā novēroju arī kādu citu lietu mūsu pašu starpā. Redzot ķibeli, avāriju vai nelaimi, kas atgadījusies, mēs ejam mūsdienu pasaules pēdās, kas, šķiet, ir diezgan ačgārns veids, kā reaģēt uz redzēto. Kā jau internetā esam pamanījuši, cilvēki arvien mazāk iesaistās problēmas novēršanā, bet daudz aktīvāk cenšas vai nu fotografēt, vai filmēt, vai citādi steidz kļūt pirmie, kas par notikušo ziņo visiem, rakstot internetā – „Facebook” vai citās sociālajās platformās. Protams, nevienam nevar aizliegt to darīt un rakstīt vajag, lai informācijas aprīte ir raita visā sabiedrībā. Bet svarīgi būtu veikt darbības, pirms ko publicējam, – svarīgi ir par redzēto avāriju vai nelaimi uzreiz ziņot pagasta pārvaldei, lai varam uzreiz reaģēt un novērst vai apturēt nelaimi, ja nu gadījumā paši to laicīgi neesam pamanījuši. Lai laiks nav pārāk ilgs un problēma nesamilst līdz nenovēršamības pakāpei. Tikpat svarīgi ir informāciju, kuru esam saņēmuši, paši redzot vai dzirdot no kāda, izvērtēt. Izvērtēt tās patiesumu, tās saturu, pirms to nododam kādam tālāk. Mūsdienās to sauc par kritisko domāšanu. Ar uzvaru, lai neizplatām viltus ziņas, lai nesatraucam citus cilvēkus ar informāciju, kas varbūt nav patiesa vai ir nepareizi saprasta. Tā ir mūsu katra līdzatbildība. Šobrīd pasaules (un tajā skaitā arī Latvijas, Madonas novada un Ļaudonas) informācijas telpa ir diezgan nokaitēta. Iespēja apmainīties ar informāciju ir milzum liela, pateicoties internetam. Tāpēc jo īpaši svarīgi no visām pusēm izvērtēt to, ko paužam tālāk citiem cilvēkiem, apzinoties, ka mēs ar šādām

ziņām ietekmējam daudz cilvēku dzīvi. Galu galā, mēs kā pieaugušie ar savām darbībām rādām piemēru nākamajām paaudzēm. Un, kā zināms – vārdi māca, bet piemērs aizrauj. Esam atbildīgi sabiedrības locekļi savu līdzcivēku un nākotnes priekšā!

Svētki

Oktoobra beigās aizvadījām svinīgās noskaņās un tā, domājams, pavadīsim arī visu novembri, kuru ne velti sauc par patriotu mēnesi. 21. oktobrī ļoti skaisti un kuplā pulkā nosvinējām mūsu cienījamā dzejnieka, dižgara un Ļaudonas patriota Andreja Egliša 110. jubileju. Gan kapos piemiņas brīdī, gan bibliotēkā grāmatas par A. Egli ti atklāšanā, gan vakarā uz koncertu ieradās kupls pulks cilvēku. Visas nedēļas garumā svētkiem gatavojamies gan katrs savās mājās, gan pagasta iestādēs – bērnudārzā, skolā, bibliotēkā, jauniešu centrā un kultūras namā. Un svētki tiešām izdevās. Tos novērtēja gan vietējie, gan viesi no tuvām un tālām malām – no Madonas un Rīgas, no daudzām citām vietām Latvijā un pat no ārzemēm. Dzejnieks mūsu pagastam atstājis ļoti daudz laba, un viens no svarīgākajiem aspektiem ir patriotisms un dzimtās puses mīlestība, kuru, domājams, ļoti daudzi no mums ir sevi mantojuši, un to var izjust ik uz soļa. Paldies visiem iesaistītajiem par svētku nedēļu un pozitīvajām emocijām.

Ar tikpat pozitīvām izjūtām gaidām novembra patriotiskos svētkus – Lāčplēša dienu, kad atkal visi kopā un katrs savās mājās degsim svečītes, kas izstaro ne tikai gaismu, bet arī siltumu, un, protams, svinēsim valsts svētkus,

godinot mūsu mīlo un brīvo Latviju. Ar katru dienu arvien vairāk varam novērtēt brīvību, kāda mums ir dota. Gan runas un izpausmes brīvību, gan fizisko brīvību, pārvietojoties, kur vēlamies, gan to, ka varam veikt darbus, kādus gribam. Savā zemē domās un darbos varam būt brīvi. Varam būt brīvi savā izvēlē un rīcībā. Svarīgi gan ir atcerēties, ka brīvībai līdzī vienmēr nāk arī tās radnieciskā mēsa – atbildība. Jo lielāka mums ir brīvība, jo lielāka ir atbildība. Jo paviršāk attieksimies pret atbildību, jo vairāk apdraudēta tiek mūsu brīvība. Viena bez otras nevar. Un nedrīkst. Atceramies to! Diemžēl par šo manis rakstīto visvairāk šobrīd atgādina kaimiņu zemēs notiekošais – kad pēkšņi vienā dienā brīvība šķiet kaut kas neaizsniedzams, kaut kas nereāls. Un cilvēki būtu gatavi atdot visu, kas viņiem ir, lai tikai būtu brīvi. Un neaizmirsīsim, ka mūsu brīvība beidzas tur, kur sākas kāda cita cilvēka brīvība. Tāpēc cienīsim cits citu un ar atbildību izturēsimies kā pret savu, tā pret citu brīvību. Un sargāsim to visi kopā.

Par vēlēšanām

Oktoobra norisinājās vēl kāds svarīgs notikums, un tās bija Saeimas vēlēšanas. Jūsu padevīgais kalps, šo rindu autors, Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītājs Artūrs Portnovs arī startēja šajās vēlēšanās. Apzināti nemēģināju izvērst apjomīgas reklāmas un aģitācijas kampaņas, nelīmēju savas bildes uz visiem stūriem un nemēģināju pārliecināt, ka jābalso par mani. Mērķis, piedaloties šajās vēlēšanās, bija noskaidrot līdz šim paveiktā vērtējumu. Paldies katram, kurš nobalsoja par manu kandidatūru. Dzirdēju, ka

ir arī satraukums, ka es varētu pamest Ļaudonu, ja būtu jādodas uz Saeimu. Šim uztraukumam nav pamata. Šeit esmu apņēmis būt un strādāt, kalpot un dzīvot vēl ilgu laiku, jo nav labākas vietas uz pasaules par mūsu Ļaudonu. Vēl svarīgāks mērķis bija saprast, cik cilvēku esam ar līdzīgu redzējumu, un, kā izrādījās, ļoti daudz. Šis būs ļoti labs instruments pamatojums, kad došos uz novada centru vai galvaspilsētu pie politiskās vadības, lai cīnītos par Ļaudonas interesēm, kā arī par lauku reģioniem un teritorijām kopumā. Šobrīd jo īpaši jūtama tendence laukos visu samazināt, optimizēt un likvidēt. Pagastos tiek mazināti budžeti, arī amata vienību jeb štata vietu paliek mazāk. Pakalpojumi samazinās un tiek centralizēti lielajās pilsētās, pasta nodaļas ir likvidētas un sabiedriskā transporta maršruti atcelti. Mums visiem kopā jābūt aktīviem, nepieļaujot, ka mūs nedzird un bez mūsu iesaistes lemj mūsu nākotni. Ja nerikosimies, visādi var būt. Un, kā jau esmu teicis un rakstījis, tikai kopā mēs esam spēks. Katram par sevi ejot, rezultātu panākt būs daudz grūtāk. Tāpēc atbalstīsim cits citu, nevis norādīsim cits uz cita nepilnībām vai izsmiesim tās, bet palīdzēsim ar savu varējumu. Katram no mums ir stiprās puses, un, visu saliekot kopā, mēs esam vareni un nevienam nebūs drosmes mūs aiztikt.

Lai patriotisma, siltuma un sirsnības pilns mums visiem novembra mēnesis!

Paldies jums un uz tikšanos dzīvē!

Ar cieņu –
jūsu **Artūrs Portnovs**,
Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītājs

Vēstis no ipašumu uzturēšanas nodaļas Par aktuālo pagastā

Cienījamie ļaudonieši, paralēli visiem ceļu greiderēšanas, caurteku remontēšanas un citiem rudens darbiem un darbiņiem, ugunsdzēsības diķa rakšana pie skolas rit pilnā sparā. Šobrīd jau ir pabeigta grāvja padziļināšana no Skolas ielas līdz Brīvības ielai, jaunas caurtekas ievietošana zem Skolas ielas un apauguma novākšana topošā diķa teritorijā. Kā jau tika iepriekš minēts, diķis kalpos kā ūdens ņemšanas vieta VUGD vajadzībām, kas iet kontekstā ar skolas energo-

efektivitātes projektu. Neesam piemirsuši arī par peldvietas izbūvi ļau-

doniešu vajadzībām. Periodiski notiek būvsapulces ar

Madonas novada domes pārstāvjiem un projektētājiem, lai risinātu ikdienas problēmas un izdiskutētu jautājumus, kas skar būvniecības norisi un darāmo darbu secību. Kārtējais no projekta lielajiem darbiem arī ieiet jau finiša taisnē – jauna elektrības kabeļa ieguldīšana zem diķa grunts, kas aizvietos veco.

Neskatoties uz minēto, darba apjoms, kas sekos, ir grandiozs. Sākotnējie termiņi diķa izbūvei tika nolikti līdz šā gada beigām, bet darba procesa laikā atklātās problēmas tiks termiņus pagarināt. Pēc Madonas domes minētā, izbūves termiņa pagarinājums tiks noteikts vēl uz papildus 6 mēnešiem,

proti, līdz 2023. gada jūnijam.

Visus Ļaudonas iedzīvotājus lūgšu ievērot drošības prasības un ne-

apmeklēt būvdarbu teritoriju laikā, kad būvdarbi nenotiek. Vecākus lūgšu informēt savus bērnus, lai viņi nekādā gadījumā neatrodas būvobjektā; ik pa laikam objektā tiek izraktas dziļākas bedres ar stāviem un dubļainiem krastiem, kas papildās ar ūdeni, radot ieslidēšanas draudus. Būvdarbu teritorijas galvenie pievadceļi gan ir nožogoti, bet visas teritorijas norobežošana nav racionāla, tādēļ būsim visi atbildīgi par savu rīcību. Vēl kādu laiku būvdarbu teritorija neiegūs estētisku skatu, bet skatīsimies nākotnē, kad Ļaudona kļūs par vienu sakārtotu vietu bagātāka.

Gatis Gailītis,
īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītājs

Vēstis no sociālā dienesta Svarīgi!

Šā gada 18. oktobrī valdības sēdē apstiprināti grozījumi MK noteikumos 727 „Darbības programmas „Pārtikas un pamata materiālās palīdzības sniegšana vistrūcīgākajām personām” īstenošanas noteikumi”:

- Komplektu saņēmējiem tiek atjaunota iespēja saņemt visu paredzēto atbalsta apjomu vienā reizē.
- No 2022. gada 1. novembra līdz 2023. gada 31. janvārim un no 2023. gada 1. februāra līdz 2023. gada 30. aprīlim katrai personai mājāsaimniecībā ir tiesības papildus saņemt vienu pārtikas paku par katru ceturksni. Saņemšanai jāuzrāda izziņa par statusa esamību šajā periodā vai perioda daļā.

Valsts atbalsts 2022./2023. apkures sezonā

Energoresursu cenu ārkārtēja pieauguma samazinājuma pasākumu likumā noteikti vairāki atbalsta instrumenti energoresursu cenu pieauguma kompensēšanai mājāsaimniecībām, kuras apkurē izmanto elektroenerģiju, koksnes briketes, koksnes granulas un malku.

Lai saņemtu atbalstu mājāsaimniecībai, mājokļa īpašnieks vai īrnieks no 2022. gada 1. oktobra ie-

sniedz pašvaldībai iesniegumu:

- 1) elektroniski e-pakalpojumu portālā www.epakalpojumi.lv;
- 2) vai klātienē **pagasta pārvaldē** Dzirnau ielā 2 pie lietvedes (tel. 29337185), vai Ļaudonas **bibliotēkā** Avotu ielā 3 (tel. 25620017).

Iesniegumā norādāma informācija par iesniedzēju (vārds, uzvārds, personas kods, kontakttinformācija) un kredītiestādes vai pasta norēķinu sistēmas konta numurs, kurā ieskaitāms atbalsts. Ja nav sava konta, var norādīt arī citai personai piederošu kontu, attiecīgi norādot šīs personas vārdu, uzvārdu, personas kodu.

Iesniegumam jāpievieno kāds no mājokļa īpašumu vai lietošanas apliecinošiem dokumentiem, tādi kā:

- zemesgrāmatā nostiprinātas īpašumtiesības (ja attiecīgā informācija nav pašvaldības rīcībā);
- īres līgums;
- Valsts zemes dienesta izsniegta izziņa par dzīvokļa īpašuma tiesībām;
- mantojuma apliecība;
- nekustamā īpašuma nodokļa maksātāja rēķins;
- elektroenerģijas rēķins vai līgums.

Iesniegumā jāietver arī pašapliecinājums par koksnes briķešu, koksnes granulām vai malkas apkures esi-

bu mājokli.

Iesniegumus par malku var iesniegt laikposmā no 2022. gada 1. oktobra līdz 2022. gada 30. novembrim. Ja par malkas iegādi nav maksājumu apliecinoša dokumenta, iespēja saņemt vienreizēju pabalstu 60,00 euro apmērā vienam mājoklim. Par iegādātu malku ar maksājumu apliecinošu dokumentu tiek atmaksāti 50% no cenas virs noteiktā cenu līmeņa (noteiktais cenu līmenis – 40,00 euro par berkubu), t.i. no izmaksām virs 40,00 euro, bet ne vairāk par 15,00 euro par berkubu.

Ja apkurē tiek izmantotas koksnes granulas vai koksnes briketes, iesniegumus var iesniegt laika posmā no 2022. gada 1. oktobra līdz 2023. gada 30. aprīlim par atbalsta periodu no 2022. gada 1. maija līdz 2023. gada 30. aprīlim, un maksājumu apliecinošam dokumenta datumam jābūt šajā periodā. Šim kurināmā veidam cenu sliksnis noteikts 300,00 euro par tonnu bez PVN. Tiek kompensēts 50% apmērā no cenas, kas pārsniedz cenu sliksni, bet ne vairāk kā 100,00 euro apmērā par tonnu bez PVN nodokļa.

Ja nav iespējams atbalstu mājāsaimniecībai saņemt bankas kontā, norēķini skaidrā naudā tiks nodrošināti no 2022. gada 1. novembra.

Sociālā darbiniece **Aija Zablocka**

Informatīvi!

Nepārsaldē skaitītāju!

Ja gada aukstajā periodā neizmantojat ūdeni, ir iespēja noņemt ūdens patēriņa skaitītājus – tos pieņems „Madonas ūdens” glabāšanā un līdz ar siltā laika iestāšanos – tie tiks uzstādīti atpakaļ.

Šāds pakalpojums jau ikgadēji privātmāju klientiem tiek piedāvāts, lai pasargātu skaitītājus no sasaldēšanas, un iespējamas ūdens noplūdes. Pakalpojuma cena – **5 euro**.

Atgādinām, ka skaitītāju sasaldēšanas gadījumā atbildību par visām sekām nes privātmājas īpašnieks.

Šis pakalpojums pēc iepriekšējas pieteikšanās tiks veikts **Ļaudonā – 17. novembrī**.

Par iespēju pieteikt pakalpojumu lūgums sazināties ar SIA „Madonas ūdens” pa tālruni **64807070**.

Informācija no madona.lv

„Sudraba gailis 2022”

Jau atkal ir paskrējis gads un pienācis laiks izvirzīt jauniešus Madonas novada jaunatnes lietu gada balvai „Sudraba gailis”!

Šogad svinēsim ne tikai jauniešu aktivitāti un neatlaidību, bet arī „Sudraba Gaili” 10 gadu jubileju. Ir laiks ar cieņu ieskatīties pagātnē, lai mērķtiecīgi un pārliecinoši raudzītos nākotnē.

Piesakiet nominantus Madonas novada Jaunatnes lietu gada balvai „Sudraba Gailis 2022” līdz **11. novembrim**. Nominācijas:

- Līderis;
- Aktīvistis;
- Izaugsme;
- Jaunietis pagastam;
- Pasākums jauniešiem;
- Vieta jauniešiem;
- Atbalsts jauniešiem.

Anketa un konkursa nolikums pieejami www.madona.lv.
Uz tikšanos Madonas novada jaunatnes lietu gada balvas „Sudraba gailis” pasniegšanas ceremonijā!

Madonas novada jauniešu dome

Vēstis no Ļaudonas kultūras nama

Andreja Eglīša 110 gadu atceres diena Ļaudonā

Ik gadu pieminam dzejnieka jubileju, lai vēlreiz sev atgādinātu un atmodinātu sevi tās sajūtas, kas tik lielā cieņā bija Andrejam Eglītim – dzimtenes piederības sajūta, daba, Dievs.

Tauta manas mājas – mēs glabājam Andreja Eglīša būtību sevī, tāpat kā viņš allaž bija ar tautu savā sirdī. Viņa sirdī mājaja beznosacījuma mīlestība pret savu dzimteni un Dievu – šīs mīlestības spēja dot spēku, ticību nākotnei.

21. oktobrī mēs jo īpaši vēlējamies akcentēt šīs sajūtas – radot Atceres dienu, kas veltīta mūsu dzejniekam.

Piemiņas brīdis

Atceres diena aizsākās ar Piemiņas brīdi dzejnieka atdusas vietā Ļaudonas kapos – rīta pusē pie dzejnieka viesojās PII „Brīnumdārzs” audzēkņi, savukārt dienas vidū – A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas skolēni un skolotāji, kā arī Madonas novada pašvaldības un A. Eglīša Latviešu nacionālā fonda pārstāvji.

Lielāko dzīves daļu pavadot trimdā, Andreja Eglīša dzejas galvenais vēstījums un stūrakmens ir patriotisms

No kreisās puses: Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītājs Artūrs Portnovs, Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieks Zigfrīds Gora, A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas direktors Guntis Lazda.

Muzicē A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas pūtēji.

un tēvzemes mīlestība. Tālumā rakstīto liriku caurstrāvo mīlestības skumjas, sāpes par zaudēto un izpostīto dzimteni, par tautas likteņiem. Tomēr visu viņa dzeju caurstrāvo pārliecība, ka Latvijas brīvība ir neizbēgama.

Pats par sevi dzejnieks ir teicis: „Visa mana dzeja veltīta tikai Tēvzemei. Visas manas uzrakstītās grāmatas ir manas dzimtas zemes cildinājums. Dzeja ir manī ierakstīta. Visi dzejoļi ir no zemapziņas. Bieži vien tie ir uzplaisnījumi, kad vajag tikai pierakstīt.” Piemiņas brīdī atstāto dzejnieka mantojumu – dzejoļus runāja skolēni, kuri ar lepnumu nes Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas vārdu.

Atceres brīdī kapos ar patriotiskām melodijām kuplināja arī A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas pūtēji (vad. Jānis Trūps). Dziesmu ar Andreja Eglīša vārdiem „Es gribu ziedēt” skanīgi izdziedāja Ļaudonas jauktā kora dziedošie skolotāji.

Koncerts „Lai kur es eju, aizeju, es projām neaizeju...” un skolēnu jaunrades konkursa „Tauta – manas mājas” laureātu apbalvošana

Atceres dienas izskaņā Ļaudonas kultūras namā pulcējās pasākuma apmeklētāji – lai baudītu svētku koncertu. Koncertā piedalījās Ļaudonas jauktais koris „Lai top!”, Madonas saksofonu kvartets un Artūrs Biķernieks – brīnišķīgi muzikāla un patriotiska programma.

Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskola, sadarbībā ar Andreja Eglīša Latviešu nacionālo fondu, Madonas novada pašvaldību un Ļaudonas pagasta pārvaldi, organizēja Andreja Eglīša 110. atceres gadadienai veltītu konkursu „Tauta – manas mājas”, kurš ietver jaunrades konkursu vizuālajā mākslā un literatūrā.

Konkursā piedalījās un priecēja ar saviem darbiem skolēni no dažādām Latvijas vietām – vizuālajā mākslā tika pārstāvēta gan Salaspils 1. vidusskola, gan Jāņa Eglīša Preiļu Valsts ģimnāzija, gan Viļānu vidusskola, kā arī pašu novads – lielākā novada vidusskola – Madonas pilsētas vidusskola, kā arī lielākā pamatskola – Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskola. Savukārt, literatūrā konkursā tika pārstāvēta Līvānu

Piemiņas brīdī pie dzejnieka atdusas vietas dzejoļus runāja A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas skolēni. Paldies par drosmi un apzinību!

Andreja Eglīša Latviešu nacionālā fonda valde, no kreisās puses: Inese Levāne, Lidija Kaufelde, Sandra Kivlenieca, Māra Strautmane.

Ļaudonas pagasta jauktais koris „Lai top!”. Solisti: Samanta Sekste un Artūrs Biķernieks. Pie klavierēm: diriģents Jānis Trūps.

1. vidusskola, Druvas vidusskola, Latgales Industriālais tehnikums (Daugavpils), Rojas vidusskola, Saldus tehnikums, Viļānu vidusskola, Cēsaines vidusskola, Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskola, Degumnieku pamatskola, Jersikas pamatskola, Rožupes pa-

matskola.

Laureātu godalgas nodrošina Andreja Eglīša Latviešu nacionālais fonds – kopējais balvu fonds 1500 EUR.

Vakara gaitā tika sumināti arī konkursa laureāti.

Jaunrades konkursa vizuālajā mākslā rezultāti:

Jaunrades konkursa vizuālās mākslas uzdevums bija izvēlēties dzejnieka Andreja Eglīša dzejoļi un to attēlot kādā no tēlotājmākslas tehnikām. Iesūtītos darbus vērtēja komisija šādā sastāvā: Kristīne Šulce – Jāņa Simsona Madonas mākslas skolas direktore, Danute Vēze, māksliniece, un Agris Sārs – gleznotājs, Kusas pamatskolas direktors.

4. – 6. kl. grupā

1. vieta – Enija Berele, A. Eglīša Ļaudonas pamatskola. Skolotāja Ilze Kaļinova.

2. vieta – Jana Živkova, Viļānu vidusskola. Skolotāja Anita Vulāne.

3. vieta – Marta Marija Cīrulle, A. Eglīša Ļaudonas pamatskola. Skolotāja Ilze Kaļinova.

7. – 9. kl. grupā

1. vieta – Estere Mizuka, Madonas pilsētas vidusskola. Skolotāja Ilze Kaļinova.

2. vieta – Baiba Bērzone, Madonas pilsētas vidusskola. Skolotāja Ilze Kaļinova.

3. vieta – Lolita Lidija Krūmiņa, A. Eglīša Ļaudonas pamatskola. Skolotāja Ilze Kaļinova.

Atzinība – Madara Grantiņa, Salaspils 1. vidusskola. Skolotāja Anita Voras.

Jānis Krišs Avotiņš, A. Eglīša Ļaudonas pamatskola. Skolotāja Ilze Kaļinova.

Jaunrades konkursa literatūrā rezultāti

Literatūrā darbus varēja iesniegt skolēni no visas Latvijas 7. – 12. klašu grupā.

Uzdevums: jaunrades darbs prozā (vēstules formā) vai dzejā (brīva žanra izvēle).

Darbu tēmas – citāti no Andreja Eglīša dzejoļiem:

„Atrakstiet man, tēvu zemes puķes, savā smaržu valodā, kad taisāties ziedēt”

„Brīvība, kāds Tev ir vārds?”

„Tauta, mana tauta, kādam spēkam tici, kādām varām?”

Vērtēšanas komisija:

Pāvils Johansons – dzejnieks (Zviedrija); Inese Elsiņa – reģionālā

Madonas saksofonu kvartets.

Mirklis no Smilšu kino stāsta, kas tapis unikāli dzejnieka 110. atceres jubilejai.

Skolēnu jaunrades konkursa laureāti un skolēnu skolotājas, kuri piedalījās pasākumā.

laikraksta „Stars” žurnāliste; Lelde Elijāse – Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas skolotāja.

7. – 9. kl. grupā

1. vieta – Ieva Stikāne, Jersikas pamatskola. Skolotāja Ilona Karpenko.

2. vieta – Sofija Isačenko, Cesvaines vidusskola. Skolotāja Rita Rozentāle-Bogdanova.

3. vieta – Samanta Patrīcija Baltā, Degumnieku pamatskola. Skolotāja Maruta Putāne-Ērgle.

Atzinība – Evelīna Cimuška, Cesvaines vidusskola. Skolotāja Rita Rozentāle – Bogdanova.

10. – 12. kl. grupā

1. vieta – Sintija Pokšāne, Viļānu

vidusskola. Skolotāja Ilga Kroiča.

2. vieta – Jana Ukeviča, Līvānu 1. vidusskola. Skolotāja Sandra Kivleniece.

3. vieta – Eliza Milčonoka, Druvas vidusskola. Skolotāja Sandra Burve.

Atzinība – Alise Alute, Druvas vidusskola. Skolotāja Sandra Burve.

Vēlos piebilst, ka Dzejnieka dzīves ritums tagad nu ir ticis izstāstīts arī smilšu kino stāstā. Smilšu kino māksliniece Tatjana Gavriļenko (Ukraina) ar dziļu cieņu radīja unikālu darbu – vēltu dzejnieka piemiņai. Smilšu kino videomūziku komponējis Juris Lisenko, izmantojot A. Eglīša dzeju. Pirmizrāde notika kultūras namā, koncerta laikā.

Ticu, ka šis video mēros savu ceļu

plašajā pasaulē – stāstot par dzejnieku un viņa dzimteni – Ļaudonu.

Caur miljoniem patriotisku dzejas rindu Andreja Eglīša vārdi deg ar īpaši dziļu un patriotisku liesmu. Tie nes uguni, kas iedezina dziļas patiesas Latvijas mīlestības rakstu katrā cilvēka apziņā, kas uzklausa dzejnieka balsi. Viņa patriotisms vienmēr ir un būs pārliecībā un sirdsdegsme kaldināts. Lai ikvienam no mums būtu kaut kripiņa no tās tēzemes mīlestības, no ticības savai zemei un valstij – kāda tā bija Andrejam Eglītim.

Signe Prušakeviča, Ļaudonas kultūras nama vadītāja
Foto – **Agris Veckalniņš**,
Signe Prušakeviča

Vēstis no Ļaudonas bibliotēkas

„Lasītājs nodzīvo tūkstoš dzīves, pirms nomirst.

Cilvēks, kurš nelasa, izdzīvo tikai vienu.”

/Džords R.R. Mārtins, „Deja ar pūķiem”/

Labdien, avīzes lasītāj!

Oktobris - gada desmitais mēnesis ir noslēdzies. Rudens mēnesis, kurā krīt gan lietūs lāses, gan piedzīvojam izteiksmīgu un košu lapkriti. Dienas kļūst īsākas, garie tumšie vakari ideāli piemēroti kādas labas un aizraujošas grāmatas lasīšanai. Atrodiet laiku, lai bagātinātu savu prātu, paplašinātu redzesloku, un iedvesmojieties mainīt kaut ko savā dzīvē un apkārtējā pasaulē!

Pieminot novadnieku Andreju Eglīti, bibliotēka un BJIC „Acs” veidoja erudīcijas spēli par dzejnieku „Man pieder tas, kā nav”. Par spēli sīkāk lasiet BJIC rubrikā, es tikai vēlos teikt paldies visiem skolēniem un viņu skolotājiem par piedalīšanos un uzdrīkstēšanos. Ceru, ka, izspēlējot šo spēli savos klašu kolektīvos, gūvat pozitīvas emocijas un papildinājat zināšanas par dzejnieku.

21. oktobra pēcpusdienā bibliotēkā notika grāmatas „Andrejs Eglītis. Ticībai un gaismai” atklāšanas svētki. Tā bija pirmā iespēja aplūkot un iepazīties ar šo grāmatu, kuru izdevniecība apgāds „Jumava” piegādāja dažas dienas pirms pasākuma.

Muzicē Gailīšu ģimene.

Atnākušie viesi.

Dzejas deklamācija.

Par muzikālo noformējumu rūpējās koklētāja Zita Gailīte ar ģimeni, izpildot īpaši izvēlētas latviešu dziesmas.

Ļoti savilņojošs bija brīdis, kad „Kaķu” grupas audzēkņi no PII „Brīnumdārzs” deklamēja dzejnieka dzeju.

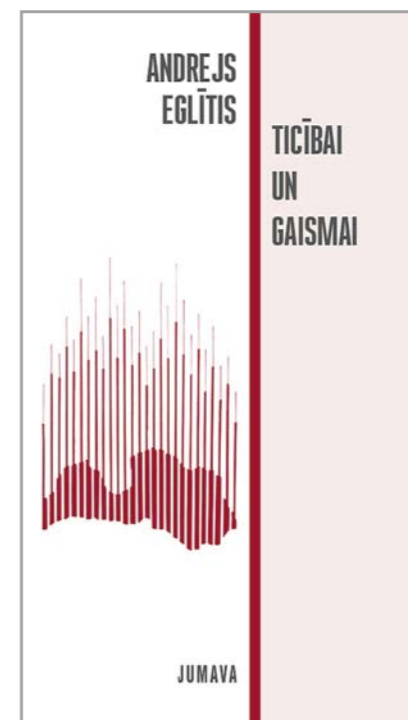
Pasākums izdevās patiesi sirsnīgs un patriotisks! Lai Andreja Eglīša piemiņai vēl ilgs mūžs. Lai šī grāmata patiesi nes ticību un gaismu, kas mums ikvienam ir ļoti nepieciešama!

Ieva Kārklīņa,
Ļaudonas pagasta bibliotēkas vadītāja

Pasākuma laikā Madonas novada bibliotēkas metodiķe Daiga Puķīte, kura ir pielikusi savu roku grāmatas tapšanā, pastāstīja, ka gada sākumā viņu uzrunāja „Jumavas” pārstāvis ar piedāvājumu sastādīt grāmatu. Pēc lielām pārdomām Daiga piekrita un lūk – rezultāts. Grāmatas ideja – dzejnieka komponētā dzeja.

Grāmatā apkopoti 80 dzejoļi, kuri izvēlēti izlases veidā. Ciemos bija ieradusies arī Madonas Novadpētniecības un mākslas muzeja pārstāvji un Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā fonda (AELNF) pārstāvji, kuri teica runu par godu dzejniekam un viņa piemiņai.

AELNF fonda pārstāve Sandra Kivleniece pasniedza bibliotēkai vērtīgu dāvinājumu – Andreja Eglīša grāmatu „Dvēseļu cietoksnis”. Grāmata izdota Stokholmā 1945. gadā un sarakstīta mašīnrakstā.

*Tu dzimis starp rudens bērniem -
To dzīvei rudens krāsas
Un vēju dotās dziesmas klāt.*

*Ik grūtībās tev lepnam stāvēt,
Kā mārtiņrozēs salnās stāv,
Un atvasaras silto gaismu,
Līdz pavasarim saglabāt.*

*Nāk rudens atkal tavā sētā,
Un vēl viens gads ir mūžam klāt,
Tas pildīsies ar priekiem, bēdām,
Varbūt būs mazliet bagātāks.
/L. Daugiša/*

Mēneša jubilāri

12. oktobrī **JĀNIS BIRNIS** atzīmēja 75 gadu jubileju!

13. oktobrī 80 gadu jubileju atzīmēja **VELTA VDOVIČENKO!**

21. oktobrī **MARIJA DAUĢE** atzīmēja 90 gadu jubileju!

Rudenīgi, bet sirdssilti sveiceni jums, mīļie jubilāri, košajās mūža jubilejās! Lai piepildās visi sapņi – lieli un mazi, lai spirtums un veselība gadalaikam aukstākam kļūstot! Izdošanos!

Vēstis no BJIC „Acs” Sveiciens rudenī!

Gada desmitais mēnesis jau ir paskrējis. Prieks, ka šajā mēnesī gandrīz katru dienu jauniešu centru piepildīja čalas un smieklī.

6. oktobrī palutinājām savus vēderus un kopā ar bērniem cepām kartupeļu pankūkas. Ar kartupeļu mizošanu mums veicās mazliet grūtāk, bet toties tālākais process līdz pat pankūku cepšanai un ēšanai jau izdevās labi. Un arī šoreiz nonācām pie secinājuma, ka pašu gatavotās kartupeļu pankūkas ir izdevušās lieliskas un ir visgaršīgākās!

Pieminot un atceroties Andreju Eglīti, BJIC „Acs” sadarbībā ar Ļaudonas pagasta bibliotēku izveidoja erudīcijas spēli par dzejnieku.

Spēle sastāvēja no trīs dažādiem uzdevumiem:

1. jautājumi par dzejnieku;
2. no attēliem jāuzmin dzejoļa nosaukums;
3. no dotajiem vārdiem jāsaliek dzejoļa fragments.

Aicinājām Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas klases atrisināt interesantos uzdevumus un pierādīt savu erudīciju. Prieks, ka mūsu aicinājumam bija tik liela atsauce un spēlē piedalījās septiņas klases. Lai gan pirms spēles skolēni bija mazliet nobažījušies, vai viņu zināšanas par dzejnieku būs pietiekamas, tomēr spēles gaita un daudzās pareizās atbildes radīja lielu pārsteigumu gan mums, gan pašiem skolēniem. Paldies par atsaucību un jauko uzņemšanu 1., 2., 3., 5., 6., 8. un 9. klasei!

Rudens brīvlaika nedēļai tika ielānotas dažādas aktivitātes. Darbojāmie gan radoši, gan pārbaudījām savas spējas galda spēlēs, gan devāmies pārgājienā.

Par to, kā mums būs veicies, plašāk jau nākamajā avīzes numurā.

Patīkamu atlikušo rudeni!

Gita Dzene
BJIC „Acs” jaunatnes darbiniece

Erudīcijas spēle!

Top kartupeļu pankūkas.

Vēstis no izglītības iestādēm Skolotāju dienas svinības!

Daļa no pamatskolas skolotājiem.

6. klase.

Skolas 8. klase.

Skolēni – mīlo skolotāju sveicēji!

Skolas 2. klase.

3. klase.

Vēstis no A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas

Oktobris – dzejnieka, novadnieka Andreja Eglīša mēnesis...

Nav tāda, ko nevar.
Ja ir, tad jāvar!
/A. Eglītis/

Ar šiem vārdiem aizsākās ceļš pie dzejnieka Andreja Eglīša. Caur dažādām aktivitātēm, pasākumiem skolēni iepazīna autora biogrāfiju, dzeju, viņa būtību – būt savas zemes patriotam līdz pat „kaulam”.

Visai skolas saimei tika dota iespēja iepazīt dzejnieku dokumentālajā filmā „Degošā dvēsele”.

5. – 9. klase latviešu valodas, literatūras, angļu valodas, krievu valodas stundās izstrādāja starpdisciplināru projektu „Dzejnieks un dzeja”.

Meklēja informāciju gan grāmatās, gan digitāli, tulkoja, rakstīja, veidoja kolāžas. Iepazīna, cik dzejniekam tuva bija Daba. Mīlestība. Tēvzeme.

1. – 4. klase veidoja „Dzejas koku” skolas pagalmā. Lasot dzejas grāmatas skolas bibliotēkā, skolēni izvēlējās sev tīkamāko dzejoli un no tā uzrakstīja dažas dzejas rindas uz krāsainām lapiņām, kuras tika iekārtas kokā skolas pagalmā. Katrs garāmgājējs varēja apstāties un palasīt, iepazīt dzejnieku caur skolēnu uzrakstītajām dzejas rindām.

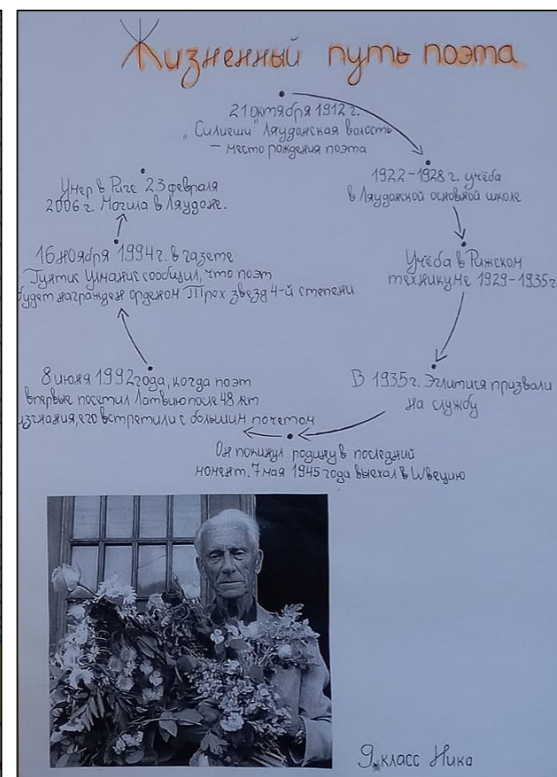
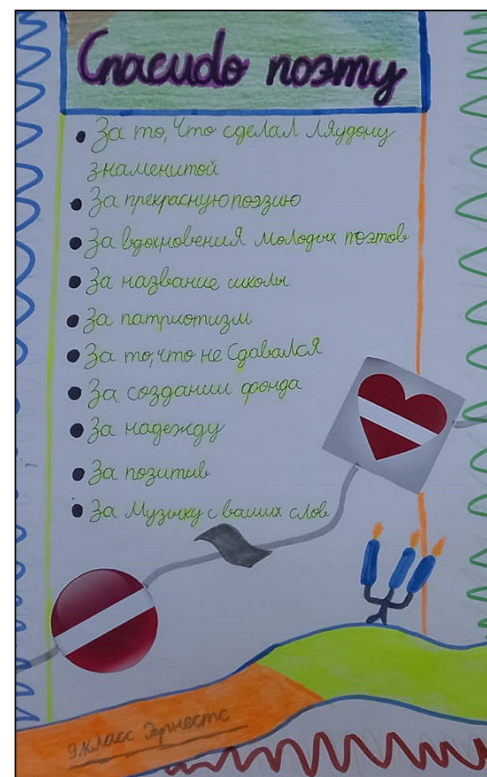
Dzejnieka dzimšanas dienā 21. oktobrī – visa skolas saime devās uz Ļaudonas kapsētu, lai godinātu dižgaru, atcerētos un pieminētu, lasot viņa dzejoļus. Skolēni to darīja ar lielu atbildības sajūtu, nesot Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas vārdu. Pasākumu kapsētā kuplināja mūzikas skaņas – pūtēju kvartets, kurā piedarbojās mūsu skolas skolēni un izskanēja dziesma „Es gribu ziedēt”

Dzejas koks skolas pagalmā.

Filmas „Degošā dvēsele” skatīšanās laikā.

Ļaudonas pamatskolas skolotāju izpildījumā.

Svētku noslēgumā – koncertā Ļaudonas kultūras namā tika apbalvoti jaunrades konkursa „Tauta – manas mājas” laureāti. Tostarp bija arī mūsu skolas skolēni. Lepojamies!

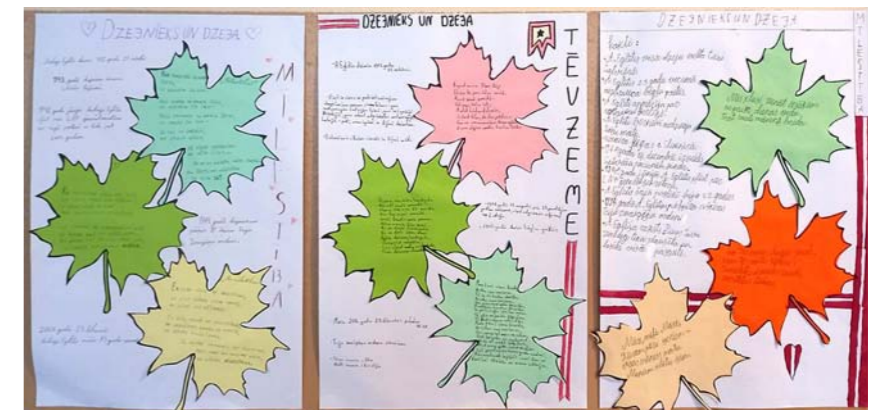
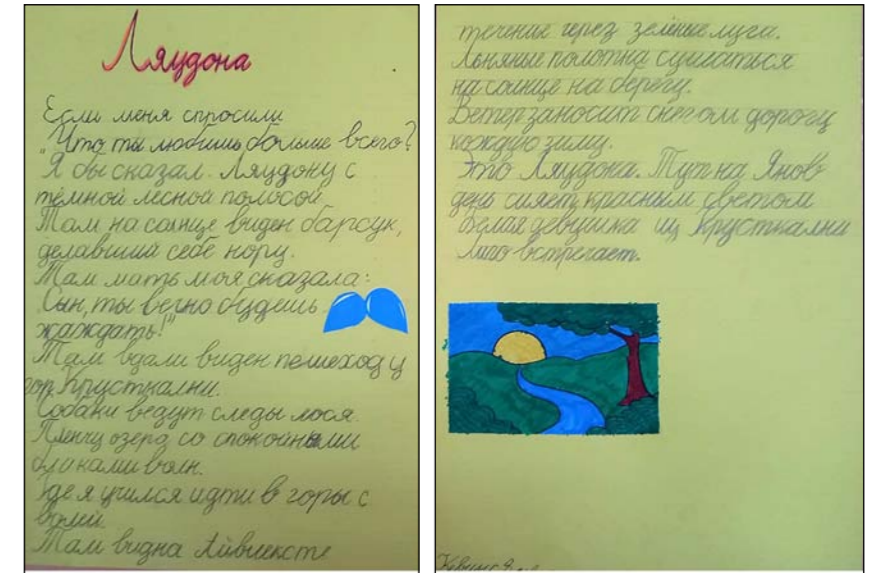
Paldies skolotājai Ilzei Kaļinovai, kura motivēja, ievirzīja, ieinteresēja skolēnus piedalīties.

Paldies AELNF par doto iespēju radoši izausties, par sniegto finansiālo atbalstu laureātu apbalvošanā.

Paldies visiem, kas palīdzēja, piedalījās, atbalstīja, nepagriezta muguru: skolas direktoram Guntim Lazdam, valodas jomas skolotājām Sarmītei Sīlei, Leldei Elijāsei, Līlijai Jakubjaņecai, Eļīnai Macijevskai, sākumskolas audzinātājām Vitai Stradiņai, Aijai Driksnai, Sintijai Baškerei, BJC mūzikas pulciņu vadītājam J. Trūpam, mūsu skolas absolventam Artūram Biķerniekam.

PALDIES!

A. Eglīša pamatskolas skolotāja
Iluta Biķerniece
L. Elijāses un I. Trušus foto

Vēstis no PII „Brīnumdārzs”

Vai zini, kas notiek „Brīnumdārzā”?

Rudens it visus priecē ar krāšņām lapām, bagātīgām rudens veltēm un nu jau dzestro laiku. Viss palēnām virzās uz nākamo gadalaiku – ziemu.

Arī „Brīnumdārzā” pirms gulēt iešanas uz salidojumu bija sanākuši ģimeņu veidotie eziši, kas priecēja ikvienu atnācēju. Varējām redzēt gan lapu ezišus, gan dārzenus, čiekuru, krāsainu zīmuļu adatām veidotus pārstāvjus. Paldies visiem, kas piedalījās rudens izstādē „Rudens ēžu salidojums”.

Septembra izskaņā 40 pedagogiem no visas Latvijas (gan skolas, gan pirmsskolas) bija iespēja piedalīties starptautiskajā PACKGDEPO projekta pieredzes braucienā uz Tartu Dabas māju, Igaunijā. Šo iespēju izmantoja skolotāja Sandra Zavale.

Dabas mājā tikām iepazīstināti ar pašu ēku, tās vēsturi, pielietojumu. Šobrīd tā darbojas kā interešu izglītības centrs, kas vērstas uz vides

Skolotāja Sandra Igaunijas apmeklējuma laikā.

izglītību, otrreiz lietojamo materiālu izmantošanu. Tajā iekļauta arī mini zoo-istaba un ziemas dārzs. Semināra ievadā informēja par projekta norisi, kas balstīts uz depozīta sistēmu valstī. Jāatzīst, ka igauņi šajā jomā ir tikuši

krietni tālāk, kā arī prognozē, ka uz 2035. gadu depozīta sistēma tiks pilnveidota pilnībā.

Projekta ietvaros tiek izstrādātas darba lapas, eksperimenti, nodarbību materiāli, lai aizvien vairāk un jau no

mazāka vecuma bērņus varētu ieinteresēt vides izglītības jomā. Semināra noslēgumā bija iespēja piedalīties atvērtajā nodarbībā, ko arī katrs izmantoja. Katrā ziņā ļoti pārdomāti un mērķtiecīgi tiek strādāts uz to, lai nevis viens darītu visu pareizi atkritumu apsaimniekošanā, bet gan lielākā daļa cilvēku ietu pareizajā virzienā.

5. oktobris kalendārā ierakstīts kā Vispasaules Skolotāju diena, arī mēs pievienojāmies šai svētku dienai un to izbaudījām kopīgi. Katram iestādes darbiniekam tika piešķirts sertifikāts, kas apliecināja saņēmēja labākās īpašības, prasmes mūsu ikdienas darbā. Šajā dienā paldies par ieguldīto darbu, entuziasmu, sirsnību teicām skolotājiem – Iritai Akmentiņai un Valentīnai Blanco Antona. Savukārt Baibu Ludboržu uzņēmām savā saimē. Lai gandarījums, papildījums un viss ietilpnotais izdodas kopā darbojoties!

Oktobris mūsu iestādē bija Labo darbu mēnesis, kad katra grupa, kā arī katrs individuāli, bija aicināts paveikt ko jauku, interesantu.

„Zaķu” grupas bērni kopā ar skolotājiem nedēļas garumā lasīja ābolus. Āboli tika gan pašiem apēšanai, gan dāvināti mūsu pagasta saimniecībai „Bieleš”.

Savukārt no 17 līdz 24. oktobrim notika Latvijas Veselības sporta nedēļa. Skolotāja Arita Kalniņa bija sagatavojusi katrai nedēļas dienai savu aktivitāti. Pirmdien notika jautrās stafetes, kur tiešām gāja ļoti jautri un interesanti. Otrdien notika šķēršļu joslas pārvarēšana, kur nepietika ar sportisko aktivitāti, bet vajadzēja jau būt uzmanīgam, izveicīgam. Trešdien – vitamīnu medības, sākumā nācās atpazīt veselīgākos dārzeņus, bet pēc tam nācās tos meklēt. Kā balvu par šo dienu saņēmām iespēju atrastos dārzeņus apēst un izgaršot. Šīs tiešām bija gardas medības! Ceturtdien aicinājām katru ģimeni, mājup dodoties, iziet laukumā salikto trasīti ar noteikumiem. Prieks par ģimenēm, kas izmantoja iespēju padarboties kopā un atsūtīja apliecinājuma foto. Sporta nedēļas noslēguma *disenīti* izdejojām pirmdienā. Katrs dalībnieks saņēma diplomu un atstarojošu rokassprādzi par dalību Latvijas Veselības sporta nedēļā. Liels paldies skolotājai Iritai par ieguldīto darbu!

21. oktobris mūsu novadnieka A. Eglīša 110. dzimšanas diena. Nu jau tā ir tradīcija, ka mūsu pirmsskolas

Sporta nedēļas laikā. Attēlā: Arita Kalniņa, Baiba Ludborža, Nadežda Jegorova.

Labie darbi zaķīšiem pa spēkam!

Iestādes bērni. Skolotājas Dace Simsone, Dina Simsone, vad. Ināra Krasnova, Ligita Edelberga, Līga Blekte, Arita Kalniņa.

audzēkņi dodas uz A. Eglīša piemiņas vietu Ļaudonas kapos. Tur skolotāja Dina Simsone pastāstīja par A. Eglīti, par viņam izveidoto skulptūru taku. „Kaķu” un „Rūķu” grupas audzēkņi skaitīja A. Eglīša dzejoļus. Visi nolika ziedus un svecītes. Pēcpusdienā „Kaķu” grupas audzēkņi piedalījās

Ļaudonas pagasta bibliotēkā grāmatas A. Eglītis „Tīcībai un gaismai”. Atklāšanas svētkos paldies grupu skolotājiem par paveikto.

Baudām rudeni un uz tikšanos!

Pirmskolas izglītības iestādes skolotāja **Sandra Zavale**

Paldies sakot!

Sadarbojoties ar A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas skolotāju Selgu Balodi, manās rokās nonāca papīra lapa, kas no abām pusēm bija noklāta ar stingri izteiktā rokkrastā rakstītu vēstījumu. Bijusi skolotāja, labi zināmā ļaudoniete Zina Māliņa šī mēneša numurā sniedz atskatu par viņai sagādāto pārsteigumu – apciemojumu Skolotāju dienā.

Jāpiebilst, ka prieka uguntiņas acīnās iedegās arī tādām kundzēm kā – Ausma Dārziņa, Mārite Dauģe, Sarma Barkovska, Anita Pētersīle, Rita Kļaviņa, Lidija Kaufelde un Biruta Bokta.

Atskatoties uz Vispasaules Skolotāju dienu

Esmu piedzīvojuši garu dzīves mūžu. 92 gadus un 8 mēnešus. Mūža laikā esmu strādājusi par skolotāju. No 1968. gada 1. septembra sāku strādāt Meirānu astoņgadīgajā skolā. Bet ar vīra pārcelšanu darbā uz Ļaudonu, 1971. gada 1. septembrī uzsāku darbu gaitas Ļaudonas vidusskolā. Tur nostrādāju 15 gadus.

No visiem skolotājas darbā nostrādātajiem gadiem, es esmu guvusi bagātu dzīves pieredzi. Joprojām sekoju līdzī Ļaudonas skolas notikumiem. Skola kā mazā dzīve, kuru skolēns izdzīvo no pirmā zvana skolas dienā, līdz skolas izlaiduma pēdējai dienai. Un katram no mums ar skolu saistās skaistas atmiņas – gan skolēniem, gan mums – skolotājiem.

Vēlos pavēstīt, ka piedzīvoju brīnišķīgu pārsteigumu. Pie manis mājās

ieradās brīnišķīga kolonna ar apsveicējiem – Skolotāju dienā. Kolonnu izveda Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas 9. klases skolotāja Selga Balode, aiz viņas sekoja 9. klases audzēkņi, un kolonnu noslēdza skolas direktors Guntis Lazda.

No apsveicējiem es saņēmu skaistus ziedus, apsveikuma vārdus un skolas direktora izdarību – kopīgas fotogrāfijas izveidi. Jāatzīst, es pirmo reizi saņēmu tik brīnišķīgu Skolotāju dienas apveikumu.

Mums, pensionētajiem skolotājiem, šādos sveiciens brīžos tūdaļ, par spīti saviem gadiem, iztaisojas pleci un, *tālāk kāpjot dzīves kalnā, nedrīkstam kļūt veci – uz mums, uz mums šīs puķes iet, uz mums šīs zie-*

došās domas – sirds saule mums lai nenoriet!

Es, Zina Māliņa, bijušo skolotāju, vārdā pasakos direktoram, S. Balodei un audzēkņiem par tik izjustu satikšanos pašā oktobra sākumā!

Vēlu gan šai komandai, gan pārējai skolas saimei – visa mācību gada garumā izturību veselībā, skolotājiem – sniegt gudras zināšanas skolēniem. Dzīvojiet draudzīgā kolektīvā, sniedziet atbalstu cits citam. Sportojot – uzturiet možu garu!

Visiem 9. klases skolēniem – iegūt teicamas atzīmes mācību priekšmetos, noslēdzot šīs skolas pēdējo mācību gadu!

Bijusi skolotāja, pensionāre **Zina Māliņa**

Pateicība no Bieļu ģimenes

Mūsu saimniecības dzīvnieciņi – cūciņa Čita, murkšķis Tedis, četri zirdziņi, aitas un putni saka lielu **PALDIES**, par garšīgajiem cienastiem: bērnu dārza „Zaķu” grupiņai, Tatjanas Kriškānes ģimenei, Pupuru mājas saimei, Guntim no Upes ielas, pastniecei Guntai, Ilzei Barūklei, Mārai Vāveriņai, kā arī citiem ļaudoniešiem, kuri atstāja rudens veltes mūsu mājas pagalmā. Tāpat liels **PALDIES** Baibai Kramai par siena ruļļiem!

Elmārs un Inese Bieleš

Dzīvesstāsts

Gan septembrī, gan oktobrī Ļaudonas bibliotēkā bija apskatāma Ļaudonietes Ivetas Tropas gleznu izstāde. Bibliotēkas apmeklētāji izrādīja lielu interesi un apbrīnu par darbiem.

Piedāvājam pagasta laikraksta lasītājiem tuvāk iepazīties ar mākslinieci, izlasot levas Kārklīnas un Ivetas Tropas sarunu.

Labdien, Iveta. Vēlos Tev uzdot dažus jautājumus, lai avīzes lasītāji varētu iepazīt Tevi tuvāk. Sākšu ar šo – vai esi dzimusi Ļaudonietē?

Labdien, mūsu avīzītes lasītāji! Vispirms gribu teikt Ļaudonietiem un Ļaudonas viesiem lielu paldies par atzinību un ieinteresētību! Jūsu labie vārdi iedvesmo un iepriecina.

Visu apzinīgo mūžu esmu Ļaudonā. Tomēr mana dzimtā pilsēta ir Jelgava – tur mani vecāki izveidoja ģimēni, un tika aizvadīti dzīves pirmie gadi. Visas spīgtākās bērnības atmiņas man saistās ar Ļaudonu – dabas iepazīšana „Suņupu” māju apkārtnē – likais bērzs, kurā tētis iekāra šūpoles, baltās vizbuļu audzes pavasaros; diķītis pie dzirnavām, kurā dzīvoja meža pīles un zaļās vārdes; dzeltenās rudbekijas – veco māju mīļais simbols; pirmās gārsas zaļās lapiņas un aromāts; mežu un pļavu bagātība, ar ko iepazīstināja vecmāmiņa.

Lūdzu, pastāsti plašāk par to, kā pagāja Tava bērnība?

Pirms manu skolas gaitu sākuma mana ģimene pārcēlās uz Ļaudonas Avotu ielu, kur viss bija jauns, neiepazīts. Ilgas pēc „Suņupu” mājām un bērnības draugiem – kokiem, pļavām, puķēm bija tik lielas, ka vairākas reizes ar brāli aizgājām „Suņupus” apraudzīt...

Avotu ielas kaimiņu meitenes Līga un Inita Eiholces ierādīja, kur šajā apkārtnē aug meža zemenītes un citas jaunas, neredzētas lietas. Tad sadraudzējamies ar apkārtnes bērniem, un sākās skolas gaitas.

Bijām pēdējā 1. klase vecajā skolā. Saskarsme ar dabu, skaistās gadalaiku maiņas laikam jau toreiz veidoja mani interesi par skaisto ap sevi.

Atklāju skolas bibliotēkas pasauli. Bērnības grāmatu ilustrācijas vēl tagad liekas tik brīnumainas – M. Stāraste, I. Ceipe tik brīnišķīgi attēloja augu un

Iveta Trope.

dzīvnieku pasauli! Man gribējās zīmēt tikpat skaisti, un toreiz, man šķiet, zīmēja visi bērni. Pašiem sava tēlu pasaule, pat ar pašu izdomātiem stāstiem un sērijām.

Mēs ar brāli daudz zīmējām un reiz pat piedalījāmies mammas darbavietas rīkotā konkursā, un abi ar labiem panākumiem. Cik žēl, ka to laiku zīmējumi vairs nav saglabājušies!

Padalies, lūdzu ar to, kad sāki gleznot?

Par „atdzimšanu” mākslas jomā esmu pateicīga savam dzīvesbiedram un savai ģimenei – par atbalstu. Viņi ir mani pirmie vērtētāji un uzmundrinātāji.

„Kad tu sāksi gleznot?” – vīrs man jautāja, es atraucu: „Kad būs vairāk laika...” Tad viņš man nopirka molbertu un pirmās krāsas un laiks bija jāatrod. Brīvais laiks jau tāpat no sevis nerodas. Dzīvē ir tik daudz veidu, kā sevi izteikt.

Vai esi apmeklējusi mākslas skolu?

Skolā manu zīmētprieku pamanīja tēlotājmākslas skolotāja Vija Portnova. Man bija labas atzīmes radošajos priekšmetos.

Vēlākskolotājas nomainījās, un tad skolotāja no Madonas bērnu Mākslas skolas, Līga Kalniņa, ieteica vairākām manas klases meitenēm sākt mācības Madonas bērnu Mākslas skolā. Tostarp arī man.

Mani vecāki piekrita, un tā sākās ne jau viegla ceļš mākslas pasaulē.

Mākslas skolas pedagogi mūs iepazīstināja ar izstādēm gan Madonā, gan Rīgā. Lieliskas bija Mākslas skolas rīkotās vasaras nometnes, kurās kā 5. – 7. klases skolēni paši par sevi rūpējāmies, dzīvojām teltīs, gatavojām ēdienu visiem

nometnes biedriem, apceļojām vietējo apkārtni un daudz zīmējām, gleznojām, rīkojām izstādes.

Pamatskolas laikā vairākas reizes piedalījās vizuālās mākslas olimpiādēs Madonā un Rīgā; ieguvu 2. vietu Madonas rajonā.

Skolas laikā noformēju klases hronikas, sienas avīzes, bet, kad pienāca laiks izvēlēties profesiju, zīmēšanas un gleznošanas lietas tika noliktas malā, un mani tā laika kursa biedri pat nenojauta, ka mani kas tāds ir saistījis.

Runājot par mūsdienām – kas iedvesmo radīt Tavas gleznas? Kur darbiem rodi idejas?

Dārzs un daba iedvesmo radoši izpausties. Ap sevi vienmēr pamanu krāsas – mākoņos, ūdeņos, atspulgos, ziedos. Daba jau ir vislielākā māksliniece, es esmu tikai šī skaistuma atdarinātāja, jo daba ir neatkārojama.

Mani iedvesmo mūsu Ļaudonas apkārtnes ainavas, gleznanie Aiviekstes krasti, lauku pļavas, klusie ezeriņi, dāsnie meži un ziedi.

Gribu dabas skaistumu slavīnāt, un garajos ziemas vakaros ļauties krāsu spēlēm audeklos. Lielākā daļa manu gleznu ir tapušas ziemā, kad ir vairāk laika. Pavasara, vasaras un rudens brīvais laiks man paiet pie dabas – dārzā, mežā, kas mani iedvesmo un „uzlādē” ar enerģiju. Visu savu brīvo laiku saistu ar skaistā saglabāšanu ap sevi.

Ar ko tev patīk sākt dienu?

Mana diena lieliski sākas, ja spīd saule. Kā pati smeļos – „darbojos ar saules baterijām”. Saulaina diena ik reizi dod prieku un enerģiju izdarīt kaut vienu labu lietu pašai sev. Sakārtoju sevi, vīdi ap sevi, un tad varu doties „kārtot” pasauli.

Ar kādiem hobijiem vēl labprāt aizraujies?

Man ir vairāki hobiji, bet vislielākais mans prieks ir dārzs. Dārza mīļotāji sapratīs, cik ļoti gaidīta ir pirmā sniegpulkstenīte, un cik pateicīgi esam pēdējos rudens ziedus ienesot mājās romantiskai noskaņai.

Man dārzs ir gan sapņu realizācijai, gan eksperimentiem, vides sakopšanai, ģimenes kopā būšanai un atpūtai, enerģijas gūšanai un relaksācijai.

Lai iegūtu vairāk zināšanu, esmu beigusi Daiļdārzu plānošanas un veidošanas kursus Rīgā, Dabas muzejā.

Tu dari to, kam ticī, vai arī atrodi,

kā noticēt tam, ko dari?

Neko nevar darīt bez ticības labam iznākumam. Ja daru, tad ticu. Reizēm ir jānotic, ka varēšu darbu pabeigt tādu, kā esmu iecerējis, bet reizēm nejaušība ienes jaunu pavērsienu, arī gleznošanā

Filma, koncerts, izstāde vai grāmata, kas atstājusi neizdzēšamu iespaidu?

Esmu vēsturisko filmu un grāmatu cienītāja. Manuprāt, neseno Latvijas vēsturi labi raksturo seriāls „Likteņa līdumnieki”.

Neizdzēšamu iespaidu ir atstājusi Melānijas Vanagas grāmata „Veļupes krastā”, Rūtas Šepetis „Starp pelēkiem toņiem”, Māras Zālītes „Pieci pirksti”.

Mana mīļākā grupa ir Prāta Vētra – gan dziesmu teksti, gan mūzika ir manā gaumē. Prāta Vētras koncertos vienmēr ir bijušas neapkrastāmas laimes un vienotības sajūtas.

Pārsvaļ Tavās gleznās redzam ainavas, pazīstamus dabas skatus. Vai māksla top turpat uz vietas vai tomēr mājās?

Impresionisms ir mākslas stils, kas man ir vistuvākais. Tas pēta un ataino dabu dažādos gadalaikos. Gaismas – ēnas mainīgums nav viegli atainojams, jo gleznojot dabā, to ietekmē apgaismojumi.

Manas gleznas top mājās, izmantojot fotogrāfijas iedvesmai vai toņu precizēšanai, tomēr domu, ka atkal gribu pamēģināt gleznot plenēros, kā kādreiz mācoties Mākslas skolā, neesmu atmetusi. Laiks ir tas, kas nemitīgi pietrūkst, lai īstenotu visas ieceres.

Cik ilgs laiks aptuveni nepieciešams gleznas uzgleznošanai?

Gleznošanai, tāpat kā visām citām radošajām nodarbēm, ir vajadzīga iedvesma, radošs noskaņojums, sakārtota vide, vismaz man – kad vari ļauties tikai radošajam procesam un... vienate.

Ir gleznas, kas top ātri, bet tas ir reti. Saviem darbiem „pieēju” kritiski, vienmēr atrodu, ko varētu labāk atainot, kam vajadzētu detalizētāku pieeju. Tāda noteikta laika, lai taptu glezna, kas patīk man pašai, nav. Tas ir process, ko visu laiku var papildināt, tāpēc man patīk gleznot ar eļļas krāsām.

Daudzi bibliotēkas apmeklētāji

man uzdod jautājumu - vai Ivetas gleznas var iegādāties? Kā tad īsti ir?

Gribu pateikties par negaidīto ieinteresētību par gleznu iegādi.

Daži darbi jau ir aizceļojuši pie latviešiem Latvijā, arī Anglijā un Kanādā. Pašlaik esmu apsolījusi arī darbus izstādīt Madonas bibliotēkā, kas man ir liels gods.

Gleznas ir kā bērni – katra mīļa, katrā daļa no manis, bet gan jau pieņāks laiks, kad būšu gatava tās palaist projām.

Par šo jautājumu vienojos ar katru cilvēku atsevišķi.

Ko novēlētu avīzes lasītājiem - Ļaudonietiem?

Ļaudonietiem novēlu – darīt. Uzdrīkstēties mazliet vairāk par ikdienišķo, pārvarēt latvieša kūtrumu, nedrošību un nepārlicinātību savai varēšanai.

Neskaust. Bez darba nav panākumu. Turēt godā vietu, kur dzīvojam.

Kopt, lolot to, ko mums devusi Daba.

Saudzēt citu cilvēku veikumu.

Ļaudonietī, mēs katrs varam darīt mazliet vairāk nekā darām. Katrs pats un visi kopā mēs varam vairāk laba darīt Ļaudonai, iepriecinot sevi un Ļaudonas viesus.

Paldies, Iveta par izsmeļošajām atbildēm uz jautājumiem!

Novēlu, lai nekad neapsīkst radošums, pietiek spēka jauniem darbiem un veiksmi turpmāk! Interviju ar Ivetu Tropu sagatavoja Ieva Kārklīņa

Foto no I. Tropas personīgā arhīva

Piedāvājam ieskatīties arī izveidotās izstādes pozitīvajās atsauksmēs:

Man ļoti patīk jūsu gleznas. (Evelīna)

Ļoti skaisti mākslas darbi! Aiviekstes ainavas apbrīnojamas! Lai arī turpmāk rodas iedvesma jauniem darbiem! (Vita)

Mirkli apstājies, ieskaties, ieklausies... Redzi Ļaudonas silu, mūsu mīļo, skaisto Aivieksti. Jūti aizejošās vasaras peoniju smaržu. Paldies, Iveta, par baudu acīm un dvēselei. (Inese)

Brīnišķīga noskaņa gleznās! Paldies par skaistumu! (Aija)

Pateicamies par sajūtu pasauli, ko izstaro ikkatrs mākslas darbs. (Lelde ar meitiņu Eniju Linu)

Ivetiņ! Paldies par skaistajām gleznām, kuras ir baudījums dvēselei. Novēlu arī turpmāk radīt tikpat krāšņus darbus! (Valentīna)

Ivetiņ! Patiess skaistums nāk no iekšienes... Cilvēka skaistumam nav nekāda sakara ar ārieni vai nodarbošanos... Cilvēka uzdevums ir dabiski un bez steigas atvērties, uzziedēt un turēties pie sava kodola. Tāpat kā ziedam ir noteiktas attīstības stadijas, tā arī ikvienam no mums dzīvē ir noteikti attīstības posmi. Mēs neesam visu mūžu vienādi, mēs maināmies, augam, mūsu patiesība atrisās un uzplaukst ziedos...

Tu plauksti!

Tu atrisies!

Tu ziedi!

Un Tavos dotumu talantos mēs ieraugām Tevis radīto skaistumu sevī un apkārtnē! Patiess prieks un visa laba vēlējumi turpmāk!!! (Ināra)

Iveta! Miļš paldies par iespēju skatīt šos skaistos darbus! (Lidija)

Ivetiņ! Izbaudīju, kāds prieks par Tevi, gribas teikt Ļaudonas Lepnums ar tik daudziem talantiem! (Nellija)

Tik skaisti, izjusti, baudāmi un īsti! Paldies par mirkli košuma, latviskuma, tīruma, ko guvu Jūsu darbos! Lai viegls otas triepiens arī turpmāk! Lai veicas radošumā! (Ar cieņu, Sandra ReTV)

Prieks, ka spējat un mākat fiksēt mūsu skaistās apkāmes dāvētās sajūtas! Paldies! Lai izdodas turpināt Andreja Eglīša izjūtu ceļu! (Dainis)

Ļaudona sporto! „Esi aktīvs Ļaudonā!” Sveiciens rudenī!

Sveiciens avīzes lasītājiem!

Vēlos jūs informēt par Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas sporta zāles apmeklēšanas iespējām darba dienu vakaros.

Joprojām ikvienam sportotgribētājam ir iespēja katru darba dienas vakaru apmeklēt zāli, bet šobrīd piedāvājam katrai dienai noteiktu aktivitāti. Šis plāns pagaidām būs aktīvs novembrī un decembrī. Savukārt plānu jaunajam gadam sastādīsim, izvērtējot atsaucību šim plānam.

Svaru zāli ir iespējams apmeklēt katru vakaru! Sporta zālē tiek gaidīts ikviens apmeklētājs, neskatoties uz vecumu un sportiskajām prasmēm! Ne tikai skolas vecuma bērni, bet arī viņu vecāki būs gaidīti, lai pēc darba dienas izlādētu emocijas un uzkrātu enerģiju turpmākajām dienām.

Interesentus aicinu izmantot iespēju nākt un trenēties galda tenisā, jo tuvākajā laikā ir plānots turnīrs!!!

Jaunums sporta zālē! Ceturtdienās būs iespēja interesentiem izmēģināt spējas arī tenisā! Ir pieejams nepieciešamais aprīkojums.

Miljie vecāki – lūdzu pasekojiet līdzi tam, lai jūsu bērni, nākot uz sporta zāli, ņemtu līdzi sporta apģērbu un **TĪRUS MAIŅAS APAVUS!**

Anna Kļaviņa, Ļaudonas sporta notikumu organizatore
Tel. Nr. 26209794

Uz tikšanos sporta zālē!

SPORTA ZĀLES APMEKLĒJUMS

**DARBA DIENĀS
NO PLKST. 18:30**

Pirmdiena - brīvais apmeklējums
Otrdiena - volejbols
Trešdiena - basketbols
Ceturtdiena - galda teniss, badmintons, novuss
Piektdiena - basketbols

**SVARU ZĀLI IESPĒJAMS
APMEKLĒT KATRU VAKARU**

Vēstis no biedrības Liograde

Biedrība „Liograde” oktobra mēnesī aicināja iedzīvotājus iesaistīties akcijā „Adījumi Ukrainas atbalstam”.

Tuvojoties ziemai, sadarbībā ar sabiedrisko organizāciju „Mēs lecam!” un Biedrība „Tavi draugi” turpinās akcija „Adījumi Ukrainas atbalstam”, akciju atbalsta „Latvijas Past”.

Šajā akcijā aicinājām iesaistīties arī Ļaudonas rokdarbnieces, kā arī aicinājām pārskatīt jau gatavos adījumus.

Akcijā jāziedo vilnas zeķes ukraiņu karaviņiem un paramediķiem.

Sirdssilts paldies adītājām no Ļaudonas, Sāvienas, Mētrienas un Madonas!

Zeķes ir uzsākušas savu ceļu, lai sildītu tos, kam auksti..

Tīcam, ka šīs adītās zeķes sasildīs arī sirdis!
Biedrība „Liograde”

Vēstis no sociālā aprūpes centra Rudens pasakaini krāšņie dabas skati iedvesmo

Un atkal zem kājām čaukst nobirušās lapas. Tas zīmīgi norāda par lēnām rudens atvadām, jo krāšņās koku lapas virpuļdejā noklāj zemi.

Ļaudonas pansionātā ar dekorāciju palīdzību ceņšamies attēlot rudeni arī iekštelpās. Seniori labprāt iesaistās, krāso, griež, līmē un beigās priecājas par kopīgi paveikto.

Starptautiskajā senioru dienā mūsu seniorus, apsveikt ieradās skolēni no Andreja Eglīša Ļaudonas pamatskolas. Paldies Aijai Driksnai, Aldonai Gudrītei un skolēniem, kuri rādīja dažādus priekšnesumus ar dziesmām un dejām, dāvināja senioriem ziedus un lielu, gardu mājas kūku.

Lai visiem gaišs un krāsains šis laiks!

Pansionāta sociālā darbinieces
Vitas Seļmas teksts un foto

A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas 4. klase. Skolotāja Aija Driksna, Aldona Gudrīte, pedagoga palīgs, un Ļaudonas sociālā aprūpes centra vadītāja Tatjana Kriškāne.

Ļaudonas sociālā aprūpes centra iemītnieki.

Caur Ļaudonas pagastu ejot!

Aicinu izlasīt Ļaudonietes Stasijas Matešas domu virtojumu par pagātņi un šodien, kas radies, apciemojot Ļaudonas pagasta teritorijā esošo Sāvienas ciemu.

Divas Sāvienas

Sāvienai manā dzīvē ir īpaša vieta – šeit pagāja mana jaunība, izveidojās ģimene, no šejienes sākās manu bērnu – Ritvara un Gunitas gaitas uz Ļaudonas vidusskolu.

Sāvienā nodzīvojam trīsdesmit gadus – „Dzērvnieku” mājās, kur nonācu pēc kāzām ar Česlavu. Tur saimniekoja viņa vecāki. Tā kā kādā filmā mēs ar Česlavu viens otru ieraudzījām viņa māšas izlaidumā Sāvienas 8-gadīgajā skolā. Česlavs strādāja Ļeņina vārdā nosauktajā kolhozā par agronomu. Pēc darba viņš palīdzēja vecākiem saimniekot, arī es neatpaliku – palīdzēju vīra mātei mājās solī. Tomēr „Dzērvniekus” nācās atstāt, kad pieteicās mājas mantiniece. Lai gan bijām izlietojuši daudz līdzekļu māju uzturēšanai kārtībā, palikām bez tām. Mums ierādīja nožēlojamu mājokli „Griezēs”. Vajadzēja visu sākt no gala. Tomēr 2000. gadā mantojām vecāku māju Ļaudonā.

Darbu dabūju Sāvienas pastā. Par pastnieci nostrādāju turpat 20 gadus. Ar smago pasta somu plecos gāju no mājas uz māju, gan pa rudens lietavu izmirkušajiem ceļiem, gan brienot pa kupenām. Sniegpušu laikā man palīdzēja vīrs.

Vienīgi pavasaros un vasarās traucos pa ceļiem un takām ar velosipēdu, ko man piešķīra Madonas pasts. Maršrutu veicu ātri, paspējot izbaidīt dabas skaistumu. Ceriņu ziedēšanas laikā kā braucu caur smaržīgu mākonī, jo ceriņu krūmi ieskāva gandrīz katru namu.

Avīzes un žurnālus liku pastkastītēs ceļmalās, bet pensijas piegādāju mājās. Šo dienu pensionāri gaidīja, un arī es centos viņus iepriecināt – atnesu pēc iespējas skaistas apsveikumu kartītes un aploksnes, ko viņi labprāt nopirka. Man bija mīļa iesauka – „pasta balodītis”. Biju iemilējusi šos jaukos vecos cilvēkus – Lavrenču pāri, Druvīņu ģimeni, Elzu Tilleri u.c.

No kreisās Stasija Mateša kopā ar Sarmu Barkovsku.

Lai arī pastnieces darbs bija grūts, es šos gadus atceros ar lielu prieku, jo iepazinu daudz labu, izpalīdzīgu cilvēku, uz kuriem varēja paļauties, ja bija vajadzīga palīdzība, piemēram, ziemā.

Jau sen loloju domu ar kādreiz tik mīļajiem „Dzērvniekiem” un maniem pasta maršrutiem iepazīstināt meitu Gunitu un znotu, sāvēnieti Juriju.

Beidzot šā gada oktobrī pienāca diena, kad mans sapnis piepildījās, uzaicināju bijušo skolotāju Sarmu Barkovsku, mana nelaiķa brāļa Valda audzinātāju, mums pievienoties.

Viņa priecājās par iespēju iepazīt Sāvieni, jo skolotājas Līvija un Skaidrīte Brutānes, Marija Dauģe, pēc Sāvienas skolas slēgšanas, kļuva par viņas kolēģēm Ļaudonā. Daudz Sāvienas bērnu mācījās viņas audzināmajās klasēs.

Jau brauciena sākumā mani iepriecināja kārtīgi apstrādāta zeme,

ko iznomāju Apšu ģimenei no „Sauliešu” mājām, kuru iekopšanai saimnieki patērējuši ne mazums enerģijas.

Redzējām arī citas plaukstošas saimniecības – Brutāņu ģimenei „Rijzemēs”, Guntaram Rubenim „Caunēs”, Veikšāņu ģimenei „Pasilēs”, Eglišiem „Eglītēs”, Avotiņu ģimenei „Sarkos”, Siļu ģimenei „Ezerniekos”. Ar lopkopību nodarbojas Daiga Lopatko ar dēlu.

Apbrīnojām arī skolotājas Dauģes sakopto mājas apkārtni. Garāmbraucējus priecē ziedošu hortenziju rinda gar iebraucamo ceļu.

Ar pukstošu sirdi gaidīju, kad ieraudzīšu savus „Dzērvniekus”, ar kuriem saistās tik daudz atmiņu. Redzēju arī Gunitas satraukumu. Iebraucot pagalmā, savas bijušās mājas vairs nepazinu. Neatradām savu iemīļoti balto maijroziņu krūmu. Abas ar meitu bijām... vilušas. Gunita savu bērniņas māju atcerējās sakoptu, dārza ieskaitu. Viņa šeit nebija bijusi 18 gadus.

Tālāk braucām uz „Salu” mājām, kur ir dzimusi un uzaugusi S. Barkovskas bijusī skolniece Žeņa Kozlova, laikraksta „STARS” redaktora vietniece. Jau dzīvojot un strādājot Madonā, viņa bieži brauca uz „Salām”, lai palīdzētu mammai – līdz pensijai Žeņas mamma strādāja kolhozā par slaucēju.

Tagad „Salas” pieder Natālijai Praškevičai. Šajās mājās piedzīvojām patīkamu pārsteigumu, pēc iepriekš redzētā „Dzērvniekos” likās, ka skatāmies skaistā gleznā. Glītā, remontu piedzīvojusi māja lepojās ar sakoptību visapkārt. Mājās pievārtē dižojās sena no šķeltiem laukakmeņiem būvēta celtnie. Apbrīnojami, ka to nav skāris laika zobs. Tas liecina, ka ir vērtības, kas nemainās gadu gaitā.

„Salas” senāk bijusi pusmūiža. Kad tās tikusi izūtrupēta, to nopircis muižas rentnieks Jānis Prāts no Mētrienas, arī akmens celtnie piederējusi pie pirkuma. Ar laiku Prāts kļuvis par

Sāvienas skola.

Ēka, kurā atrodas Sāvienas bibliotēka.

lielsaimnieku ar 160 hektāriem zemes. Akmens celtnie ir izmantota par klēti. Ž. Kozlova stāsta, ka par to liecina koka apcirknī labības glabāšanai, otrajā stāvā bijis iespējams uzglabāt citus lauksaimniecības produktus. Tur stāvējusi Prāta kuļmašīna. Durvis bijušas slēdzamas ar no seniem laikiem saglabājušos oriģinālu atslēgu. Par interesanto „Salu vēsturi” rakstāms cits stāsts...

Tālāk mūs ceļš veda uz bijušo Sāvienas centru. Te atklājās cita aina. Vienīgā iestāde, kas vēl darbojas, ir bibliotēka. Mājā, kur kādreiz bija arī pasts un veikals. Senos laikos šajā ēkā dzīvojis muižas vagars.

Bijušo kultūras namu un pienotavu savā pārziņā pārņēmuši krūmi, kas ir vareni sakuplojuši.

Piebraucām pie bijušās Sāvienas skolas, kas pasaulē raugās ar tukšām logu acīm. Tā varētu stāstīt par saviem skolēniem daudzu gadu tecējumā un par skolotāju pašizlīdzīgo darbu. Skolotājas Skaidrīte un Līvija Brutānes jau sen mirušas, bet viņu roku un siržu raksti atstājuši pēdas arī Ļaudonas vidusskolas skolēnu sirdīs. Sarma stāstīja, ka L. Brutāne iemācījusi jaunāko klašu skolēniem rotaļas ar dziedāšanu, piemēram, „Skaisti dzied, lakstīgala”, „Viens zemnieks brauc uz mežu”, „Kumeliņi, kumeliņi”, u.c. Bērni starpbrīžos aizrāvušies ar rotaļām, vairs prātā nenākusi palaidņošanās. Bērni skolotāju mīlējuši viņas labestības un sirsnības dēļ.

Mūsu ceļojums tuvojas nobeigumam. Mēs redzējām it kā divas Sāvienas – vienu plaukstošu, ko veido veik-

Ēka Sāvienas centrā.

„Salu” māju klēts. Foto no Ž. Kozlovas privātā arhīva.

smigie zemnieki un otru – aizmirstībā grimstošu...

Lai veicas visiem, kas domā par savu un Sāvienas nākotni!

Pēc šī brauciena sapratām, ka ceļojumi uz tālām, svešām zemēm ir tikai acīm tikami, bet īstu prieku var gūt apmeklējot sirdij tuvas vietas, dodoties bērnu dienu balto majjrozišu krūma meklējumos.

Stasijas Matešas stāstu pierakstīja
Sarma Barkovska
2022. gada oktobris

Sāvienas skola – agrāk.

Lūkojoties vēsturē Ļaudona autobusu satiksmē

Ļaudonas centrs, kā zināms, atrodas vairāku zemesceļu krustojumā. No šejienes ceļi aizvijas uz visām debusu pusēm. Lai tikai būtu transports, bet paši ceļi labā braukšanas kārtībā.

Par šo gadu ir divas ziņas – viena laba, otra slikta. Sāksim ar labo. Tā, protams, saistās ar asfaltētā un pārbūvētā ceļa atklāšanu no Ļaudonas, caur Toci, līdz Mūrniekiem. Krāšņas sviniņas noritēja 29. augustā. Sliktā ziņa – no 1. jūlija atcelts daudziem parocīgais autobusa reiss Jēkabpils – Alūksne, caur Ļaudonu. Jēkabpils autobusu parka vairākus maršrutus pārņem „Tukuma auto”. SIA „Jēkabpils autobusu parks” ziņo, ka no 170 autobusu parka darbiniekiem tiek atlaisti 104.

Gluzi bez sabiedriskā transporta reisiem Jēkabpils virzienā ļaudonieši šodien nepaliek, bet paraudzīsim, kā tas bija pirms 86 gadiem.

Un tā 1936. gada 27. martā sanāca Ļaudonas pagasta valdes sēde, kurā piedalījās pagasta vecākais Jēkabs Lācis, Ruķu māju saimnieks, un viņa palīgi – pagasta valdes locekļi: Jānis Liepiņš („Krieviņi”) un Pēteris Smalkais („Cepļukalns”), sēdi protokolē – darbvedis Eduards Kuršinskis. Sēdē jāizskata daudzas lietas, bet 11. punkts definēts tā – „Autosatiksmes: Madona – Ļaudona – Sāviena – Ungurmuiža – Krustpils, jautājums”.

Ļaudonas pagastvirī atsaucas uz Ungurmuižas (vēlāk Medņi) pagasta valdes 20. marta sēdes atzinumu, ka Ungurmuižas un apkārtējo pagastu iedzīvotāji atrodas ļoti sliktos satiksmes apstākļos. Krustpils

stacija no pagasta centra atrodas 20 kilometru attālumā, kas kavējot kulturālo un saimniecisko dzīvi un arī pasta piegāde izmaksājot dārgi. Tāpēc pagastvalde atzīst, ka virzienā Krustpils – Ungurmuiža – Sāviena – Ļaudona – Madona būtu ierīkojama autosatiksmē pa 1. šķiras ceļu, kura liela daļa jau izbūvēta kā pagaidu šoseja un autosatiksmes apstākļiem piemērota. Reizē ar to varētu ērti apmainīt pastu sekojošās vietās: Krustpili, Variēšos, Ungurmuižā, Sāvienā un arī Spāgu pasta palīgnodaļā.

Ļaudonas pagasta valde, apsverot pieņemtos faktus, atrod tos par pamatotiem un atzīst, ka autosatiksmē norādītā virzienā dotu arī Ļaudonas pagasta iedzīvotājiem ērtu satiksmi ar apriņķa pilsētu Madonu. Ņemot to vērā, pagasta valde nolēma: atzīt par vēlamu autosatiksmes atklāšanu virzienā „Krustpils – Ungurmuiža – Sāviena – Ļaudona – Madona”. – Seko sēdes dalībnieku paraksti. Protokola noraksts nosūtīts Madonas apriņķa lauku pašvaldību vecākam 1936. gada 3. aprīlī.

Arī Sāvienas pagasta valde savā sēdē, 1936. gada 7. aprīlī, apspriež šo pašu jautājumu, 4. punkts – „Ierosinājums par autobusu satiksmi”: – Sāvienas pagasta iedzīvotājiem satiksmes ziņā ir lielas neērtības un grūtības, braucot uz sava apriņķa pilsētu Madonu un saimniecisko centru Krustpili. Pagasta lielāko daļu no dzelzceļa šķir Aiviekstes upe, pār kuru nav tilta un tamdēļ vairākas reizes gadā, rudenos un pavasaros, bieži vien arī ziemā, satiksmē ar Jaunkalsnavas dzelzceļa

staciju ir pilnīgi pārtraukta un nepieciešamības gadījumos jābrauc vairākas nekā 10 kilometru riņķis pār tiltu Ļaudonā, lai nokļūtu Mārcienas dzelzceļa stacijā. Šis grūtības varētu novērst, ierīkojot autobusu satiksmi uz līnijas „Madona – Ļaudona – Sāviena – Ungurmuiža – Krustpils” un atpakaļ.

Tā kā Sāvienas pagasts ir saimnieciski stiprs, satiksmē ar minētām vietām ir diezgan dzīva, domājams, ka autobusa satiksmē varētu pastāvēt. Pēc pagasta valdes ieskata te varētu vēl pievienot pasta pārvadāšanu, kas valstij tieši apmaksātos un būtu izdevīgi kā pašvaldībām, tā arī iedzīvotājiem. Tamdēļ pagasta valde nolēma lūgt attiecīgas iestādes ierīkot autobusu līniju minētā virzienā. Paraksti: Sāvienas pagasta vecākais Jānis Lācis („Joksti”), valdes locekļi – Alfons Avotiņš („Sarkī”) un Andrejs Spalviņš („Caunes”). Darbvedis – Pēteris Versons.

1936. gada novembrī sākti braucieni maršrutā „Madona – Ļaudona – Krustpils”. „Valdības Vēstnesis”, 1938. g. 15. maijā, paziņots autobusu vasaras braucienus saraksts: brauc pirmdienās, trešdienās, piektdienās, izņemot svētku un svinamās dienās. No Ļaudonas autobuss atiet pulksten 6 no rīta, Sāvienā pienāk 6 un 20 min, Ungurmuižā – 6 un 40 min, Krustpils stacijā – 7 un 30 min. Piestātnes ir: Krustpili – pie Latviešu biedrības nama, Ļaudonā – Brīvības ielā 9.

Vēsturisko apskatu sagatavoja
Austris Apsītis

**Kas pacels mūs,
Tie būsiet jūs,
Es ticu jaunai paaudzei.**

A. Eglītis

Literārā konkursa darbi

***

Es skatos pa logu, kur plīvo mans karogs un kļava tam blakus tik skaisti krāsojas. Tur mana māsa un brālis skrien smiedamies. Viņi jūtas tik brīvi, un vaigi tiem sārtojas. Es sasmējos. Es apskaužu savu brāli un māsu. Es arī gribu justies tik viegli un bezrūpīgi. Es nenosodu. Viņi vēl mazi. Viņi nezina, ka, skatoties pa logu, es jūtu arī sāpes, kad domāju par to, ko Tu redzi pa savu logu? Vai Tev vispār vēl ir logi? Vai Tavš karogs vēl plīvo? Kā sārtojas kļavas, kad apkārt ir dūmi? Kur iet, kad nav vairs nekā un palikuši vien mūri?

Es nezināju, cik brīva es esmu, līdz Tev tika atņemta brīvība. Paldies Dievam, Tev vēl ir dzīvība! Cik dzīvs Tu vari justies, neesot brīvs? Es atzīstu, ka dzīvoju citā laikmetā, kur pēkšņi viss ir citādāks, viss ir mainījies. Šis laikmets vēl vārdā nav nosaukts.

Katra cilvēka nāve mani vājina, jo es pieradu cilvēcei, bet mana cilvēce ir izgāzusies. Man kauns un es jūtos vainīga pie tā, kas Tev ir jāpārcieš. Es nespēju klusēt, lai gan zinu, ka mani vārdi nespēs Tev palīdzēt, bet šķiet ļaunāk, kad citi klusē. Tici man, es esmu Tavā pusē!

Es skatos pa logu, jau tumšs. Brālis ar māsu spēlē kariņu istabā. Es nenosodu. Viņi vēl mazi. Viņi nesaprot, ka Tev šis karš ir īsts un tajā nav smieklu. Es raudu. Pienāk mamma, arī viņa raud. Es prasū mammai: „Kāds vārds ir brīvībai?” Viņa parausta plecus un noslauka asaru. Skrien māsa garām un kliedz: „Ukraina!” Mēs ar mammu saskatāmies, un es sapratu. Manas brīvības vārds ir Ukraina!

3. vieta – Samanta Patrīcija Baltā, Degumnieku pamatskola, 7. kl.

Tēma: Brīvība, kāds tev ir vārds?

Enija Berele, A. Eglīša Ļaudonas pamatskolas 5. klase.

Māt!

Es rakstu Tev vēl tikai vienu reizi. Manā jūrā atkal sacēlušies viļņi. Tie pārlietu viļņojas ikreiz, kad ceļos es. Tie gāž mani no kājām ikreiz, kad man šķiet – nu stāvu stabili. Es atminos Tavus vārdus ikreiz, kad ieelpoju šo svešo gaisu. Tas nav mans gaiss, man trūkst elpas, māt! Tu teici, ka nebūšu šē' laimīgs, neatradīšu es miera šai svešā zemē. Vai atceries, kā smeļoties es uzgriezu Tev muguru? Kādām zvaigžņu pilnām acīm rādīju Tev savus sapņus? Vai Tu atceries? Es vedu Tev ziedus, Tu smaidīji. Tās bija svešas puķes, tās nebija mūsu puķes. Tās nebija mūsu zemes puķes. Tu zināji, bet vienalga smaidīji, kaut arī asaru pērlēs spīdēja Tev acis. Es neredzēju. Es neļāvu sev redzēt, uzgriezis muguru, teicu, ka šīs puķes ir krāsainākas nekā tās, no mūsu pašu dārza. Vai iedomājies! Krāsainākas nekā mūsu! Tās, kuras es pirmo reizi dāvāju savai pirmajai skolotājai. Tu mani vienmēr sauci atpakaļ mājās. Mājās, kur es spēru savu pirmo soli. Mājās, kuru sienās skanēja mani pirmie vārdi un smieklī. Mājās, kur tapa visgardākais ābolu pīrāgs no mūsu pašu āboliem. Nu tiem, kurus tētis lasīja vecajā grozā, kuram sānos bija izdilis caurums. Uz mājām, kur vasaras rīto saules stari spīdēja visjaukāk. Tu vienmēr sauci mani uz mājām.

Kas noticis, ka nu mājas kļuvušas par manu sapni?

Es esmu svešs. Es vienmēr biju svešs šai zemē, vienīgi tad es biju jauns. Es uzgriezu muguru. Es uzgriezu muguru Tev un ar to gāju pāri robežai šai' svešajā zemē. Mugurā man nav acu, es neredzēju. Ar aizvērtām acīm gāju te. Aizvērtās acis rādīja to, ko tām deva prāts. Te garšīgāki pīrāgi. Te skaistākas lapas un košāki ziedi. Te gaiss tik tīrs.

Māt, tagad es esmu pagriezies ar seju, nē, vairs muguru

negribu griezt.

Vai Tu man tici?

Te lapas nekrit kā mūsu laukos, tik liegi un lēni.

Te ziedu pumpuri līdz galam neveras. Te visi ziedi vienā krāsā.

Vai atceries mūsu krāsaino puķu dobi?

Te pīrāgi ir cieti kā akmeņi.

Te smaidi tik viltoti un melīgi. Aiz tiem īstenībā bieži

jaušamas asaras, bet tās meistarīgi slēpjas, asaras kļuvušas neredzamas.

Te ābols garšo kā lēta plastmasas manta, ko man dāvināja tante piektajā dzimšanas dienā.

Māt, es gribu uz mājām!

Es gribu just Tavu elpu uz manas pieres un Tavas siltās rokas uz maniem vaigiem!

Es gribu smieties un bēgt prom, lai Tu mani nevestu pirtī. Kā bērniņā! Atceries?

Es gribu slēpties vecā suņu būdā, lai man nav jānes smagie malkas klēpji mājā.

Māt, es rakstu Tev vēl vienu reizi. Pēdējo reizi.

Es atgriezīšos mājā, apsolu.

Es iešu uz mūsu krāsaino puķu dobi. Es saplūkšu visšķaistākos ziedus.

Es nolīkšu tos Tev pie kājām uz mūsu dzimtās zemes.

Pagaidām vēl svešajā malā, bet tas tik pagaidām.

30.09.2022.

Tavs bērns.

1. vieta – Sintija Pokšāne, Viļānu vidusskola, 12. kl.

Tēma: „Atrakstiet man, tēvu zemes puķes, savā smaržu valodā, kad taisāties ziedēt.” (A. Eglītis)

Ļaudonas
kultūras namā

18.
novembrī
plkst. 19:00

Valsts svētku koncerts
**„Latvijas likteņa
pūrā”**

---

plkst. 22:00
**svētku
balle**
muzicē
Normunds Liepiņš
un **Kristīne Šomase**

ieeja: bez maksas

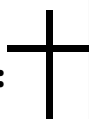
Sēru vēsts

*Tāda tu esi, rudens diena,
Bērzu loki, – un vētrām līdz
Atkal aizlido lapa viena,
Bieza un tumša aug miglas siena,
Lietus asaras plakstos trīc.
/M. Bārbale/*

Mūžības ceļos aizgājis:

Grīslis Arnolds
18.10.2022. 73 gadu vecumā.

**Visdzīvēkā līdzjūtība
piederīgajiem!**

Kino seansi Ļaudonas kultūras namā

10. novembris plkst. 18.00
spiegu trilleris SUFLIERIS
ieeja: 3,00 EUR

Režisors: Margus Paju

Lomās: Priit Võigemast, Agnese Budovska, Kaspars Znotiņš

Vecuma ierobežojums: 12+

Otrā pasaules kara priekšvakars. Padomju Savienība un Vācija pārsteidz pasauli, parakstot neuzbrukšanas vienošanos, kas nodod Baltiju un Somiju Staļina varā. Tajā brīdī tiek nogalināts Igaunijas militārā izlūkdienesta aģents, kurš vadīja pretpadomju spiegošanas departamentu. Aģents Fēlikss Kangurs pēc mīļotās sievietes traģiska zaudējuma atgriežas dzimtenē, lai atrastu dubultaģentu no Maskavas, kas ir atbildīgs par Fēliksa kolēģa slepkavību.

Filmā runā latviski, krieviski, franciski un vāciski.

Subtitri ir angļiski un tajās vietās, kur nerunā latviski, ir latviešu valodas titri.

24. novembrī plkst. 18.00
dokumentālā filma ZEMNIEKI
ieeja: 3,00 EUR

Režisors: Ivars Seleckis

Dokumentālā filma „Zemnieki” caur sešām ļoti atšķirīgām ģimenēm parāda lauku dažādību 21. gadsimtā, lauku dzīves pretrunas, provinciālismu, ekoloģiskās problēmas, kā arī ilūzijas par zemnieka dzīvi. Mūsu filmas varoņi dzīvi viensētās, prom no pilsētas kņadas, izvēlējušies ļoti atšķirīgu iemeslu dēļ. Daži vairs nevēlējas pavadīt savu dzīvi birojā, sastrēgumos un virtuālā pasaulē, viņi vēlējas kaut ko īstu un patiesu. Daži lēmumu pārcelties uz laukiem pieņēmuši paši, citiem savukārt bija jādodas līdzī savai ģimenei. Bet viņus visus vieno vēlme pēc stabilitātes, ko sniedz pašu zeme un māja. Kopā ar saviem varoņiem pavadīsim viena gada lauksaimnieka dzīves ciklu, kas sāksies ar pavasara sēju un beigsies ar rudens ražas novākšanu un zemes sagatavošanu nākamajam gadam.

Caur šiem atšķirīgajiem stāstiem parādīsim 21. gadsimta Latvijas laukus.

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426
Redaktore - Katrīna Melānija Kļaviņa. Redaktora tālruni nr.: 64823464, mob.t. 26383881, e-pasts: laudonas.vestis@inbox.lv
Iespiests: SIA "Erante" Madonā, Saieta laukums 2, LV 4801, Madona
Metiens 450 eks. Datorsalikums. Ofsetspiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv
Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 10. datumam.